

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0222/2014

21.3.2014

BETÆNKNING

om Den Europæiske Revisionsrets særberetninger i forbindelse med decharge for 2012 for Kommissionen
(2013/2260(DEC))
Budgetkontroludvalget

Ordfører: Markus Pieper

RR\1024180DA.doc

PE521.628v01-00

DA

Forenet i mangfoldighed

DA

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	5
<i>Del I - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 8/2012 med titlen "Målretning af støtten til modernisering af landbrugsbedrifter" .....</i>	<i>7</i>
<i>Del II - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 11/2012 med titlen "Direkte støtte for ammekøer, moderfår og geder under delvis gennemførelse af enkeltbetalingsordningen" .....</i>	<i>9</i>
<i>Del III - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 13/2012 med titlen "Den Europæiske Unions udviklingsbistand til drikkevandsforsyning og basal sanitet i lande syd for Sahara" .....</i>	<i>10</i>
<i>Del IV - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 14/2012 med titlen "Implementeringen af EU's hygiejnelovgivning på slagterier i de lande, der har tiltrådt EU siden 2004" .....</i>	<i>12</i>
<i>Del V - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 15/2012 med titlen "Håndteringen af interessekonflikter i udvalgte EU-agenturer" .....</i>	<i>15</i>
<i>Del VI - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 16/2012 med titlen "Effektiviteten af den generelle arealbetalingsordning som overgangsstøtteordning for landbrugerne i de nye medlemsstater" .....</i>	<i>18</i>
<i>Del VII - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 17/2012 med titlen "De europæiske udviklingsfondes (EUF's) bidrag til et bæredygtigt vejnet i Afrika syd for Sahara" .....</i>	<i>19</i>
<i>Del VIII - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 18/2012 med titlen "Den Europæiske Unions bistand til Kosovo på retsstatsområdet" .....</i>	<i>21</i>
<i>Del IX - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 20/2012 med titlen "Hjælper strukturforanstaltningernes finansiering af projekter vedrørende infrastrukturer til håndtering af kommunalt affald effektivt medlemsstaterne med at opfylde EU's affaldspolitiske mål" .....</i>	<i>23</i>
<i>Del X - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 21/2012 med titlen "Omkostningseffektiviteten af investeringer i energieffektivitet under samhørighedspolitikken" .....</i>	<i>25</i>
<i>Del XI - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 22/2012 med titlen "Bidrager Den</i>	

Europæiske Integrationsfond og Den Europæiske Flygtningefond effektivt til integrationen af tredjelandsstatsborgere?".....28

Del XII - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 23/2012 med titlen "Har EU's strukturforanstaltninger til retablering af industrielle og militære brownfielddområder givet gode resultater?".....31

Del XIII - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 24/2012 med titlen "Den Europæiske Unions Solidaritetsfonds reaktion på jordskælvet i 2009 i Abruzzi: foranstaltningernes relevans og omkostningerne forbundet med dem".....32

Del XIV - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 25/2012 med titlen "Er der indført værktøjer med henblik på at overvåge, om midlerne fra Socialfonden til ældre arbejdstagere anvendes effektivt?".....34

Del XV - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 1/2013 med titlen "Har EU's støtte til fødevarerindustrien effektivt og produktivt bidraget til at forøge værdien af landbrugsprodukter?".....35

Del XVI - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 2/2013 med titlen "Har Kommissionen sørget for, at syvende rammeprogram for forskning gennemføres effektivt?".....37

Del XVII - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 3/2013 med titlen "Har Marco Polo-programmerne været effektive med hensyn til at flytte trafik væk fra vejene?".....40

Del XVIII - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 4/2013 med titlen "EU's samarbejde med Egypten på området regeringsførelse".....44

Del XIX - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 5/2013 med titlen "Er de EU-samhørighedsmidler, som anvendes på veje, givet godt ud?".....46

Del XX - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 6/2013 med titlen "Har foranstaltningerne til diversificering af økonomien i landdistrikterne givet medlemsstaterne og Kommissionen valuta for pengene?".....47

Del XXI - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 7/2013 med titlen "Har Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen tilført EU-merværdi med hensyn til reintegration af afskedigede arbejdstagere?".....50

Del XXII - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 8/2013 med titlen "Støtte til forbedring af skovenes økonomiske værdi fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne".....52

Del XXIII - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 9/2013 med titlen "EU's støtte til regeringsførelse i Den Demokratiske Republik Congo".....53

Del XXIV - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 10/2013 med titlen "Den fælles landbrugspolitik: Er den særlige støtte, der ydes i henhold til artikel 68 i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009, veludformet og velimplementeret?".....55

<i>Del XXV - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 12/2013 med titlen "Kan Kommissionen og medlemsstaterne påvise, at EU's budget til udvikling af landdistrikter anvendes fornuftigt?"</i>	57
<i>Del XXVI - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 14/2013 med titlen "Den Europæiske Unions finansielle støtte til Den Palæstinensiske Myndighed"</i>	59
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	64

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om Den Europæiske Revisionsrets særberetninger i forbindelse med decharge for 2012 for Kommissionen (2013/2260(DEC))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2012¹,
- der henviser til det konsoliderede årsregnskab for Den Europæiske Union for regnskabsåret 2012 (COM(2013)0570 – C7-0237/2013)²,
- der henviser til Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i regnskabsåret 2012 med institutionernes svar³ og til Revisionsrettens særberetninger,
- der henviser til Revisionsrettens erklæring⁴ om regnskaberne rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed for regnskabsåret 2012, jf. artikel 287 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til sin afgørelse af ..... om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2012, Sektion III – Kommissionen⁵ og til sin beslutning med bemærkninger, der udgør en integrerende del af afgørelsen,
- der henviser til Revisionsrettens særberetninger, der er udarbejdet i henhold til artikel 287, stk. 4, andet afsnit i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Rådets henstillinger af 18. februar 2014 om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2012 (05848/2014 – C7-0048/2014),
- der henviser til artikel 317, 318 og 319 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samt Euratomtraktatens artikel 106 a,
- der henviser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget⁶, særlig artikel 55, 145, 146 og 147,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002⁷, særlig artikel 62,

---

¹ EUT L 56 af 29.2.2012.

² EUT C 334 af 15.11.2013, s. 1.

³ EUT C 331 af 14.11.2013, s. 1.

⁴ EUT C 334 af 15.11.2013, s. 122.

⁵ Vedtagne tekster, P7_TA-PROV(2014)0000.

⁶ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁷ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.

164, 165 og 166,

- der henviser til sine tidligere dechargeafgørelser og -beslutninger,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 76 og bilag VI,
  - der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A7-0222/2014),
- A. der henviser til, at Kommissionen i henhold til artikel 17, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union gennemfører budgettet og forvalter programmerne, og at den i henhold til artikel 317 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde gennemfører budgettet på eget ansvar i samarbejde med medlemsstaterne i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning;
- B. der henviser til, at Revisionsrettens særberetninger giver oplysninger om problematiske spørgsmål i forbindelse med afholdelsen af udgifter og derfor er nyttige for Parlamentet i dets udførelse af rollen som dechargemyndighed;
- C. der henviser til, at dets bemærkninger til Revisionsrettens særberetninger udgør en integrerende del af Parlamentets ovennævnte afgørelse af ..... om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2012, Sektion III – Kommissionen;

Del I - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 8/2012 med titlen "Målretning af støtten til modernisering af landbrugsbedrifter"

1. glæder sig over Revisionsrettens særberetning om målretning af støtten til modernisering af landbrugsbedrifter og glæder sig principielt over dens anbefalinger;
2. minder om, at foranstaltning 121, som støtter investeringsprojekter til modernisering af landbrugsbedrifter, beløber sig til 11,1 mia. EUR, som afholdes over Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (finansielle data pr. januar 2012, inklusive 630 mio. EUR fra sundhedstjekket og EERP), hvilket svarer til ca. 11 % af EU's samlede planlagte udgifter til udvikling af landdistrikterne i EU; noterer sig, at alle medlemsstaterne har valgt at bruge foranstaltning 121;
3. opfordrer Kommissionen til at forbedre den fælles overvågnings- og evalueringsramme (CMEF) med henblik på at skabe et effektivt redskab for medlemsstaterne og Kommissionen, som genererer relevante data til brug for overvågning af de resultater, der er opnået med de midler, der er anvendt til foranstaltning 121; insisterer på nødvendigheden af at udvikle pålidelige indikatorer, som skal gøre det muligt at foretage sammenligninger mellem medlemsstaterne (og/eller regionerne) og overvåge fremskridt med hensyn til opfyldelsen af Unionens prioriterede mål;
4. mener, at medlemsstaterne skal have et fælles system til overvågning og vurdering med henblik på at sikre, at Kommissionen har mulighed for at analysere omfanget af fremskridt, opfyldelsen af de definerede målsætninger, konsekvenserne heraf samt effektiviteten på EU-plan;
5. mener, at der i de forskellige områder bør være en vis grad af homogenitet i anvendelsen af støtte til modernisering af landbrugsbedrifter, og at det derfor er nødvendigt at undgå en spredning på områderne for regulering, anvendelse og budgettering, og for at sikre, at medlemsstaterne gennemfører foranstaltningen ensartet;
6. understreger betydningen af at styrke de strukturelle foranstaltninger på landbrugsbedrifterne, navnlig de foranstaltninger der tager sigte på modernisering, hvilket er afgørende for at opnå øget effektivitet og konkurrenceevne; mener i denne forbindelse, at det er nødvendigt at stille tilstrækkelig finansiering til rådighed i betragtning af det nuværende væsentlige underskud og under hensyntagen til den kontekst, som er karakteriseret ved en stærk konkurrenceevne i EU-landbruget og en gradvis liberalisering af verdensmarkederne og verdenshandelen;
7. bemærker, at to af de 10 undersøgte LDP'er indeholdt klare beviser for god målretning af foranstaltning 121 (Italien (Veneto) og Ungarn); noterer sig, at seks andre LDP'er ikke indeholdt noget bevis for målretning (Belgien (Vallonien), Tyskland (Baden-Württemberg), Spanien (Catalonien), Frankrig, Rumænien (14) og Portugal); bemærker, at to LDP'er (Luxembourg og Polen) ikke indeholdt tilstrækkeligt bevis for, at foranstaltning 121 var blevet målrettet; noterer sig, at alle 10 LDP'er imidlertid blev godkendt af Kommissionen;

8. noterer sig, at Kommissionen for så vidt angår den næste programmeringsperiode har foreslået, at kun udgifter, som er afholdt, efter at ansøgningen om støtte er blevet godkendt af den kompetente myndighed, skal være støtteberettigede;
9. mener, at det under hensyntagen til kompleksiteten og mangfoldigheden i de forskellige landbrugsstrukturer i Unionen er nødvendigt at opretholde en specifik støtte til modernisering af associative driftsformer i landbruget, da der foreligger objektive påviselige kendsgerninger for, at dette kan løse problemer i forbindelse med bedrifter, som ikke har en tilstrækkelig størrelse til at være økonomisk bæredygtige og/eller problemer i forbindelse med generationsskifte;
10. opfordrer Den Europæiske Revisionsret til at fremlægge de cost-benefit-kriterier, som dens anbefalinger er baseret på, samt de nødvendige konkrete kriterier til måling af innovation;

Del II - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 11/2012 med titlen "Direkte støtte for ammekøer, moderfår og geder under delvis gennemførelse af enkeltbetalingsordningen"

11. opfordrer Kommissionen til at indføre et krav om målretning af ordninger for koblet direkte støtte; bemærker, at Kommissionens gennemførelsesbestemmelser bør fastsætte, at medlemsstaterne skal opstille en begrundet liste over de landbrugsområder, hvor de mener, at koblede dyrepræmier vil kunne få en bevisligt gavnlig effekt, og hvor der mangler reelle, levedygtige alternativer;
12. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at præcisere, hvilke typer landbrugsaktiviteter der er mest relevante med hensyn til at bevare produktionen og sikre bæredygtig økonomisk aktivitet i områder med få økonomiske alternativer samt skabe miljømæssige fordele og fokusere støtten på bedrifter og specifikke landbrugsaktiviteter i ugunstigt stillede områder med miljømæssige, samfundsmæssige og økonomiske risici;
13. anmoder Kommissionen om at præcisere, hvilke overvågningskrav og overvågningsystemer medlemsstaterne forventes at indføre med henblik på støtteordningerne til fordel for dyresektorerne, og nedfælde dette som et lovgivningsmæssigt krav, som fastsætter, at medlemsstaterne skal anvende hensigtsmæssige resultatindikatorer og ajourførte data, som er klart forbundet med de ønskede udfald af dyrestøtteordningerne; mener, at Kommissionen bør gennemføre en permanent overvågningsramme, som kan vise al den direkte støtte, der betales til dyresektorerne i medlemsstaterne, herunder national støtte og søjle II-støtte;
14. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at foretage en omfattende evaluering af de forskellige støtteordningers virkninger og – hvor det er relevant – vurdere alternative foranstaltninger til forbedring af produktionskvaliteten og konkurrenceevnen, f.eks. ved at fremme en forbedring af bestandene;

Del III - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 13/2012 med titlen "Den Europæiske Unions udviklingsbistand til drikkevandsforsyning og basal sanitet i lande syd for Sahara"

15. noterer sig, at adgangen til rent drikkevand og basal sanitet er blevet anerkendt som en universel menneskerettighed og er af afgørende betydning for menneskets sundhed¹ og trivsel; noterer sig endvidere det vellykkede "Closing the Gap"-projekt i mindre byer i det nordlige Nigeria, som omtales i Revisionsrettens særberetning;
16. beklager Revisionsrettens konklusioner om, at under halvdelen af de 23 projekter, som Revisionsretten reviderede, leverede resultater, der opfyldte modtagernes behov, og at resultaterne af de fleste undersøgte projekter ikke så ud til at være bæredygtige, ofte på grund af manglende passende ordninger til dækning af udgifterne i forbindelse med driften af det installerede udstyr;
17. støtter Revisionsrettens anbefaling om at maksimere udbyttet af Unionens udviklingsudgifter inden for dette område og denne sektor, og at Kommissionen bør sikre, at dens procedurer anvendes korrekt, især for så vidt angår følgende punkter på projektvurderingsstadiet:
  - a) definition af eksplicite projektmål (kvantitet, type af udstyr, placering, direkte og indirekte modtagere)
  - b) beskrivelse af og begrundelse for de foreslåede teknologiske løsninger (med henvisning til alternative muligheder, hvis det er muligt) og
  - c) fastsættelse af objektive, verificerbare indikatorer for projekternes gennemførelse samt basisværdier og kvantificerede målsætninger for projektresultater;
18. støtter Revisionsrettens konklusion om, at Kommissionen bør gennemføre tilstrækkelige økonomiske og finansielle analyser for at gøre det muligt nemt at identificere de forventede kilder til projektf finansiering fremover (herunder anslået bidrag og tidsplan) med henblik på at sikre bæredygtighed for både vandforsynings- og sanitetskomponenter i finansiel, men også teknisk henseende;
19. understreger betydningen af at klarlægge, hvor stor en procentdel af vandforsyningssystemet der blev brugt af individuelle husstande og almennyttige virksomheder, f.eks. skole- og sundhedsvæsen, og hvor meget der blev anvendt til og af virksomheder inden for industri eller landbrug med sigte på at fordele driftsomkostningerne hensigtsmæssigt;
20. anerkender, at det, når driften af projekter afhænger af finansiering, teknisk støtte eller andre foranstaltninger fra partnerlandenes regeringers eller lokale myndigheders side, er nødvendigt, at disse myndigheder forpligter sig med henblik på at sikre bæredygtighed;

---

¹ Verdenssundhedsorganisationen (WHO) skønner, at 6,3 % af alle dødsfald på verdensplan (8 %, hvis man kun tager udviklingslandene i betragtning) kunne undgås med bedre vandforsyning, sanitet og hygiejne. Størstedelen af disse undgåelige dødsfald er blandt børn i udviklingslandene.

udtrykker bekymring over, at de tre projekter, hvor der var indgået formelle forpligtelser, imidlertid ikke blev respekteret, og at der i de andre 20 projekter ikke var indgået formelle forpligtelser;

21. glæder sig over Revisionsrettens anbefaling om, at Kommissionen inden projektgodkendelsen udtrykkeligt tager hensyn til, hvorvidt det er sandsynligt, at forudsætningerne for succes, herunder partnerlandenes forpligtelser, vil blive opfyldt;
22. opfordrer Kommissionen til at integrere spildevandshåndtering i alle fremtidige projekter, som fremmer effektiv og ansvarlig vandanvendelse, -behandling og -afledning og tilskynde til, at vandskel i Afrika syd for Sahara beskyttes og bevares;

Del IV - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 14/2012 med titlen "Implementeringen af EU's hygiejnelovgivning på slagterier i de lande, der har tiltrådt EU siden 2004"

23. understreger, at det er af central betydning at opretholde fødevarer- og foderstofsikkerheden og beskytte alle EU-borgeres sundhed;
24. noterer sig Revisionsrettes særberetning om gennemførelsen af Unionens hygiejnelovgivning på slagterier i de lande, der har tiltrådt Unionen siden 2004, og anbefalingerne deri;
25. er bekymret over det betydelige antal mangler, som Revisionsretten har rapporteret;

Svagheder konstateret af Retten

	Kommissionen	Medlemsstater		Virksomheder	
		N	%	N	%
Tilsyn					
Gennemførelse af lovgivningen	Delvis gennemgang				
MANCP'er		3 / 5	60 %		
Veterinærkontrol		4 / 5	80 %		
På slagteriplan					
Gennemførelsesbestemmelser		3 / 5	60 %	9/25	36 %
HACCP				5/25	20 %
FBO'ernes egenkontrolprogram		3 / 5	60 %	5/25	20 %
Sporbarhed				6/25	24 %
Uddannelse					
BTSF	Ramme og overvågning				
Vejledning og god praksis		3 / 5	60 %		
Tildeling af EU-midler*					
Den femårige		5	10	2/25	8 %

minimumsperiode		/	0		
		5	%		
Tildelingskriterier		1			
		/	20		
		5	%	2/25	8 %

26. opfordrer medlemsstaterne til at tage højde for Rettens konstateringer og anbefalinger; tilskynder medlemsstaterne til at forbedre deres flerårige nationale kontrolplaner, udføre effektiv veterinærkontrol, udarbejde nationale vejledninger, som kan bidrage til at forebygge de mangler, der er konstateret under Revisionsrettens revision, og forbedre vejledningen og uddannelsen af lederne af fødevarevirksomheder;
27. beklager medlemsstaternes begrænsede respons på konstateringerne i forbindelse med Revisionsrettens revision; beklager f.eks. at kun én af de fire berørte medlemsstater i forbindelse med de konstaterede mangler på det vigtige veterinærkontrolområde svarede, at de agtede at træffe foranstaltninger;
28. tilskynder på det kraftigste Kommissionen til at forbedre sit tilsyn med den officielle kontrol i fødevare- og foderstofsektoren og mener, at forordning (EF) nr. 882/2004¹ om officiel fødevare- og foderstofkontrol er et skridt i den rigtige retning;
29. opfordrer desuden indtrængende Kommissionen til uden yderligere forsinkelse at fuldende opfølgningen på dens tidligere henstillinger til medlemsstaterne i tilknytning til gennemgangen af gennemførelsen af hygiejnepakken fra 2004; opfordrer Kommissionen til at forbedre sin vejledning og sit tilsyn i forbindelse med medlemsstaternes udarbejdelse og gennemførelse af de flerårige nationale kontrolplaner og at tage skridt til at forbedre sine uddannelsestiltag;
30. beklager dybt, at der som følge af den decentrale forvaltningsstruktur ikke foreligger nogen oplysninger om antal og procentsatser for slagteriernes slagteriaktiviteter i overensstemmelse med EU's hygiejnelovgivning inden SAPARD-støtten og for slagteriaktiviteterne efter gennemførelsen af de SAPARD-finansierede projekter, hvilket gør det umuligt til fulde at vurdere projekternes sande effektivitet eller reelle in- og output;
31. bemærker, at en sammenfattende undersøgelse af efterfølgende SAPARD-evalueringer, som blev finansieret af Kommissionen og gennemført af KPMG (Ungarn) konkluderer, at med hensyn til støtte til opfyldelsen af EU's standarder og den gældende fællesskabsret "blev de største resultater opnået inden for hygiejne, sanitære og veterinære forhold samt miljø"; bemærker imidlertid, at denne undersøgelse bygger på en rundspørge blandt støttemodtagerne, og at virkningen af SAPARD-støtten under foranstaltning II (forbedring af forarbejdningen og afsætningen af landbrugsprodukter og fiskerivarer) vurderes som værende væsentligt kraftigere med hensyn til at hjælpe med at opfylde EU's miljøstandarder (97 % af støttemodtagerne berettede om en "vis virkning") i forhold til en virkning på kun 46 % med hensyn til at hjælpe med at opnå

¹ EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1.

fuld overholdelse af (alle) relevante EU-standarder, herunder hygiejnestandarder;

32. beklager, at den metode, Kommissionen har valgt til evaluering af SAPARD-programmerne i medlemsstaterne, hverken tillader kvantitative eller kvalitative vurderinger til måling af effektiviteten af EU-støtten, og at den indsnævrede vurderingsmulighederne på programplan til kvalitative evalueringer alene; beklager manglen på klare og specifikke kriterier i SAPARD-forordningerne for støtten til slagterier; opfordrer Kommission til at anvende metoder, som tillader kvantificerbare mål på såvel program- som foranstaltningsplan;

Del V - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 15/2012 med titlen "Håndteringen af interessekonflikter i udvalgte EU-agenturer"

33. glæder sig over Revisionsrettens beretning, der er baseret på de fire udvalgte EU-agenturer, hvor risikoen for manglende upartiskhed er størst, fordi de har væsentlige beslutningsbeføjelser på områder med afgørende betydning for forbrugernes sundhed og sikkerhed; minder om, at denne beretning er udarbejdet, fordi Parlamentet anmodede Revisionsretten om at gennemføre en omfattende analyse af de strategier, som agenturerne har vedtaget med henblik på at forvalte potentielle interessekonfliktsituationer; tilslutter sig alle Revisionsrettens anbefalinger;
34. påpeger, at agenturerne har tekniske, operationelle og reguleringsmæssige funktioner, ligesom de spiller en vigtig rolle for gennemførelsen og synligheden af Unionens politikker; understreger betydningen af agenturerens selvstændighed og uafhængighed;
35. bemærker, at alle EU-institutioner, -agenturer og fællesforetagender uden undtagelse er udsat for risikoen for interessekonflikt; understreger dog de specifikke behov inden for forvaltning af de decentraliserede agenturers interessekonflikter på grund af de mange forskellige aktører, som er tilknyttet deres arbejde;
36. påpeger, at dårlig forvaltning af interessekonflikter kan forringe EU-institutionernes omdømme og borgernes tillid til deres evne til at tjene samfundets interesser alvorligt og varigt;
37. minder om, Parlamentet har udskudt godkendelsen af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritets (EFSA)¹ og Det Europæiske Lægemedelagentur (EMA)² regnskaber for regnskabsåret 2010, hvilket delvis skyldes, at det finder agentureres håndtering af interessekonflikter utilfredsstillende;
38. beklager, at EU ikke på nuværende tidspunkt råder over et udtømmende regelsæt vedrørende interessekonflikter, der vil muliggøre pålæggelse af grundlæggende krav vedrørende uafhængighed og åbenhed, der kan anvendes på alle agenturer i Unionen;
39. erkender nyttigheden af OECD's retningslinjer for forvaltning af interessekonflikter, som fastsætter et internationalt benchmark for området; understreger dog, at OECD's retningslinjer, selvom de giver et international benchmark på dette område, grundlæggende vedrører interessekonflikter for offentligt ansatte, og derfor ikke kan danne grundlag for en effektiv imødegåelse af potentielle interessekonflikter i agenturerens ledelsesorganer og andre organer, der er involveret i agenturerens arbejde, såsom bestyrelser og ekspertpaneler; anerkender ikke desto mindre værdien af OECD's "værktøjskasse" og herunder især tjeklisten for gaver og andre goder samt de fremsatte anbefalinger om sanktioner, behovet for at kontrollere fuldstændigheden og indholdet af interesseerklæringer og kravet om at udnytte ekspertise med henblik på at identificere potentielle interessekonflikter;

---

¹ EUT L 286 af 17.10.2012, s. 376.

² EUT L 286 af 17.10.2012, s. 387.

40. erindrer om, at Kommissionen, Rådet og Parlamentet i juli 2012 efter tre års analyser og forhandlinger endelig vedtog "den fælles tilgang", en politisk aftale om fremtiden for og reformen af de decentrale agenturer; glæder sig over, at Kommissionen straks derefter vedtog en køreplan for gennemførelsen af den fælles tilgang; bemærker, at agenturerne forebyggelse og håndtering af interessekonflikter var en af Kommissionens prioriterede foranstaltninger for 2013, men beklager, at Kommissionen kun agtede at gennemføre og iværksætte denne ene foranstaltning;
41. henleder Kommissionens opmærksomhed på behovet for en fælles retlig ramme på dette område; understreger betydningen af en fælles indsats og opfordrer til en tæt inddragelse af Parlamentet heri; anmoder Kommissionen om at overholde den foreslåede frist for iværksættelse af denne indsats og meddele dechargemyndigheden resultaterne inden maj 2014 samt om at føje de relevante lovgivningsforslag til sin rapport;
42. anmoder Kommissionen om at være opmærksom på nødvendigheden af at fastholde en balance mellem på den ene side risici og fordele, navnlig i forbindelse med håndteringen af interessekonflikter, og på den anden side målsætningen om at opnå den bedst mulige videnskabelige rådgivning; konstaterer desuden med bekymring, at vedtagelsen af standarder, kodekser og retningslinjer af etisk karakter ikke garanterer, at interessekonflikterne udebliver; mener, at dette snarere kræver, at der gennemføres enkle og anvendelige standarder sammen med regelmæssige og effektive forudgående og efterfølgende kontroller og klare sanktioner, og at alt bør foregå i en kultur præget af ærlighed, integritet og gennemsigtighed;
43. konstaterer, at Revisionsretten også har identificeret adskillige væsentlige mangler vedrørende de problemer, der opstår efter fratrædelse (svingdørstypen og insiderviden); understreger, at dette spørgsmål ikke blot er begrænset til agenturerne; gør i betragtning af indvirkningen på Kommissionens omdømme og på de europæiske borgeres tillid Kommissionen opmærksom på nødvendigheden af at behandle disse problemer hurtigst muligt inden for rammerne af de foranstaltninger, der skal gennemføres, både for så vidt angår agenturerne og alle EU-institutionerne;
44. påskønner Ombudsmandens beslutning om at foretage en undersøgelse på eget initiativ af de tilfælde af interessekonflikter af "svingdørstypen", som for nylig er rapporteret i Kommissionen; tilslutter sig i den forbindelse Ombudsmandens advarsel om, at selv om en effektiv håndtering af interessekonflikter er et vigtigt element i god forvaltning og etisk adfærd, indebærer ikke alle problemer vedrørende forvaltning og etik nødvendigvis en interessekonflikt, hvorfor det er nødvendigt at behandle interessekonflikter på deres egne stramme præmisser og fremme uddannelses- og forebyggelsesstrategier i forbindelse med interessekonflikter i EU-institutionerne;
45. udtrykker sin bekymring over, at ingen af de fire udvalgte agenturer forvaltede interessekonflikterne på fuldt tilfredsstillende vis på tidspunktet for Revisionsrettens analyse;
46. mener, at den væsentligste merværdi af Revisionsrettens særberetning nr.15/2012 ligger i den regelmæssige overvågning af agenturerne fremskridt hvad angår håndtering og forebyggelse af interessekonflikter; glæder sig over, at der som følge af Revisionsrettens

revisioner og Parlamentets gennemgang og godkendelsesprocedure i forbindelse med meddelelse af decharge for 2010 og 2012 allerede er gennemført væsentlige forbedringer af de pågældende agenturer;

47. opfordrer Revisionsretten til fortsat at overvåge de foranstaltninger, som agenturerne har gennemført for at følge Revisionsrettens anbefalinger, ved ligeledes at udvide sine revisioner til at omfatte andre agenturer og til i nærmeste fremtid at forelægge sine bemærkninger i en særberetning om dette emne; opfordrer indtrængende agenturerne til fortsat at aflægge rapport til dechargemyndigheden om fremskridt på området;
48. understreger betydningen af koordinering, udveksling af oplysninger og god praksis mellem EU-agenturerne; gentager den vigtige rolle, som netværket af agenturer spiller i forbindelse med koordinering og udveksling af oplysninger mellem agenturerne selv og mellem agenturerne og Kommissionen, Revisionsretten og Parlamentet;
49. henleder opmærksomheden på, at det er vigtigt at fastsætte, hvilke agenturer det drejer sig om og de indsatsområder, hvor risikoen for interessekonflikt er størst; hilser det i den forbindelse velkomment, at åbenhedsregistret for lobbyister i EU-institutionerne skal revideres, og opfordrer indtrængende Kommissionen og agenturerne til at gennemføre de foranstaltninger, der måtte følge af denne revision for så vidt angår mulige interessekonflikter;
50. påpeger, at en høj grad af åbenhed er en afgørende faktor for mindskelse af risikoen for interessekonflikter; opfordrer alle agenturer til på deres websted at offentliggøre en liste over medlemmerne af deres bestyrelse og ledelse samt eksterne og interne eksperter sammen med disses respektive interesseerklæringer og cv'er; foreslår ligeledes, at de systematisk offentliggør mødereferater af bestyrelsesmøderne;
51. mener i lyset af de aktuelle sparepolitikker, at personalenedskæringer hos de offentlige myndigheder og udlicitering af opgaver til den private sektor i høj grad øger risikoen for interessekonflikter; opfordrer til at styrke EU's tjenestemandsoverenskomst;
52. tilslutter sig Revisionsrettens anbefalinger, der opfordrer alle Unionens institutioner og decentrale organer til at undersøge, om anbefalingerne i dens særberetning nr. 15/2012 er relevante og anvendelige for dem;

Del VI - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 16/2012 med titlen "Effektiviteten af den generelle arealbetalingsordning som overgangsstøtteordning for landbrugerne i de nye medlemsstater"

53. hilser Revisionsrettens særberetning om effektiviteten af den generelle arealbetalingsordning som overgangsstøtteordning for landbrugerne i de nye medlemsstater velkommen og tilslutter sig dens anbefalinger;
54. mener, at indkomststøtte fremover bør målrettes til aktive landbrugere, der beskæftiger sig med landbrugsaktiviteter; mener især, at offentlige enheder, der forvalter statsjord, og som ikke på anden måde udøver en landbrugsaktivitet, bør udelukkes fra støtte under den generelle arealbetalingsordning (SAPS); mener for så vidt angår den nye fælles landbrugspolitik, at medlemsstaterne bør sikre, at støtte kun udbetales til aktive landbrugere, og at der ikke gøres nogle undtagelser fra dette princip; mener, at Kommissionen bør sikre, at reglerne gennemføres konsekvent og ensartet i medlemsstaterne med henblik på f.eks. at sikre, at samme type støttemodtager udelukkes i alle medlemsstater;
55. understreger, at arealers støtteberettigelse bør defineres klart og begrænses til parceller, hvor GLM-standarderne kræver, at der udøves konkrete og regulære landbrugsaktiviteter; mener for så vidt angår den nye fælles landbrugspolitik, at arealers støtteberettigelse bør defineres klart med henblik på at udelukke arealer, som ikke bidrager til at øge landbrugets produktivitet eller til aktivt at bevare arealers miljømæssige værdi; mener desuden, at støtte kun bør udbetales for arealer, hvorpå der udøves veldefinerede og regulære aktiviteter;
56. tilslutter sig Revisionsrettens anbefaling og Kommissionens forslag om en mere velafbalanceret fordeling af støtte via en række foranstaltninger, såsom progressiv mindskelse af og indførelse af et loft over direkte betalinger, samt regional fordeling af de nationale lofter;
57. opfordrer Kommissionen til at analysere, i hvilket omfang de direkte betalingers effektivitet og produktivitet påvirkes negativt af strukturelle svagheder og jordpriser; mener, at Kommissionen på grundlag af denne analyse bør træffe komplementære foranstaltninger til at omstrukturere sektoren og gøre den mere konkurrencedygtig;
58. opfordrer medlemsstaterne til at rådføre sig med Kommissionen, når de forbereder sig på indførelsen af en fremtidig rettighedsbaseret ordning; mener, at medlemsstaterne navnlig kunne gøre brug af Kommissionens hjælp til at identificere de vigtigste krav til de nationale forvaltninger og landbrugere;
59. beklager, at den nye fælles landbrugspolitik, især søjlen for direkte betalinger, ikke indeholder specifikke mål, målsætninger og forventede resultater; mener, at det betyder, at den største enkeltpost på EU-budgettet udbetales uden nogen klar målsætning og forventning til resultaterne;

Del VII - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 17/2012 med titlen "De europæiske udviklingsfondes (EUF's) bidrag til et bæredygtigt vejnet i Afrika syd for Sahara"

60. glæder sig over, at det tekniske samarbejde i mange af de besøgte partnerlande også har bidraget til udarbejdelsen af vejsektorstrategier og forbedret tilsynet med vejvedligeholdelsen, samt at uddannelsesaktiviteterne har været veltilrettelagte og effektive, eftersom tekniske undersøgelser på en lang række områder har givet de politiske beslutningstagere nyttige oplysninger;
61. beklager generelt, at den støtte, som Kommissionen yder, ikke er fuldstændig effektiv med hensyn til at fremme vedtagelsen og gennemførelsen af de politiske reformer, der er nødvendige for at afhjælpe hindringerne for et bæredygtigt vejnet i Afrika syd for Sahara;
62. noterer sig, at partnerlandene ikke gør nok for at sikre vejinfrastrukturens bæredygtighed, og at vejene i varierende omfang er ramt af for tidlig forringelse; anerkender, at størstedelen af partnerlandene har gjort væsentlige fremskridt med hensyn til vejvedligeholdelse, men noterer sig, at vedligeholdelse i mange tilfælde bliver udført for sent eller på en ufuldstændig måde; noterer sig endvidere, at de fleste partnerlande ikke har gjort tilfredsstillende fremskridt med hensyn til at afhjælpe overlæsning af køretøjer, hvilket har en væsentlig indvirkning på vejenes forventede levetid og vedligeholdelsesomkostningerne;
63. mener, at vedligeholdelsen af veje helst bør ske på lokalt plan, når opgaven udliciteres til private virksomheder, hvilket støtter små virksomheder og lokalsamfund samt sikrer brugen af kvalificeret arbejdskraft;
64. opfordrer Kommissionen til at knytte obligatoriske forpligtelser til den finansielle støtte og til at reagere behørigt, hvis partnerlandene ikke opfylder deres forpligtelser; tilskynder Kommissionen til at udnytte den politiske dialog fuldt ud; noterer sig, at dialogen har været af stor betydning til fremme af fremskridt på en række områder, navnlig for så vidt angår institutionelle rammer og finansiering af vejvedligeholdelse; mener, at støttede projekter kun bør godkendes, hvis det nødvendige tekniske udstyr til at vedligeholde vejene på forhånd står til rådighed og kan anvendes, når det er nødvendigt;
65. støtter Revisionsrettens anbefaling om, at Kommissionen bør koncentrere EUF's finansiering i vejsektoren om de områder, hvor der kan opnås den største effekt, ved i) at fokusere midlerne på vejsektorer i partnerlande, som gennemfører hensigtsmæssige sektorpolitikker, ii) fokusere EUF-midlerne på områder, hvor EUF tidligere har finansieret betydelige investeringer i vejinfrastruktur, og iii) ved at øge EUF-midlernes løftestangeffekt, hvor det er muligt, ved at kombinere gavebistanden med lån og fremme den private sektors deltagelse i finansieringen af udbygningen og udvidelsen af vejnettet;

66. støtter fuldt ud Revisionsrettens anbefaling om, at Kommissionen bør fastlægge klare, målbare og tidsbundne formelle betingelser, som adresserer de væsentligste behov for politisk reform i relation til vejvedligeholdelse og overlæsning af køretøjer samt udføre periodiske og strukturerede analyser af, om betingelserne bliver opfyldt, samt foretage periodiske evalueringer af vejsektoren i de forskellige lande og efterfølgende projektevalueringer;
67. opfordrer Kommissionen til inden for seks måneder at forelægge en rapport om, hvordan man i forbindelse med udarbejdelsen af Kommissionens vejinfrastrukturpolitik tager højde for miljøbeskyttelse og fremme af vejsikkerhed; noterer sig i denne forbindelse, at vejnettet i Afrika syd for Sahara anvendes til mange forskellige former for transitaktiviteter, som indebærer både langsom og hurtig trafik, herunder f.eks. skolebørn, som går til fods i skole, hvorfor spørgsmålet om sikkerhed er af overordentlig stor betydning; ønsker også at blive informeret om, hvordan EU-finansierede projekter er koordineret med andre donorer og organisationer, ikke kun inden for vejbygning, men også i forbindelse med spørgsmål vedrørende planlægning og vedligeholdelse;
68. anbefaler, at Kommissionen reagerer beslutsomt, hensigtsmæssigt og rettidigt, når regeringerne ikke viser tilstrækkelig vilje til at adressere de rejste spørgsmål og Kommissionens anbefalinger, herunder ved at suspendere eller annullere EUF-finansieringen til enkelte programmer eller vejsektoren som helhed;
69. støtter Revisionsrettens forslag om, at Kommissionen bør bestræbe sig på at sikre, at regeringen har et tilstrækkeligt ejerskab til de planlagte aktiviteter, fokusere endnu mere på hovedårsagerne til overlæsning af køretøjer samt bistå partnerlandene med at udarbejde velfunderede økonomiske analyser med henblik på at finde den rette balance mellem vedligeholdelse og udvidelse af deres vejnet under hensyntagen til alle relevante økonomiske, sociale, miljømæssige, finansielle, tekniske og operationelle kriterier;

Del VIII - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 18/2012 med titlen "Den Europæiske Unions bistand til Kosovo på retsstatsområdet"

70. glæder sig over resultaterne og anbefalingerne i Den Europæiske Revisionsrets særberetning om Den Europæiske Unions bistand til Kosovo på retsstatsområdet;
71. bemærker, at EU yder betydelig bistand til retsstaten i Kosovo, hvilket gør landet til den største modtager af EU-bistand pr. indbygger i verden;
72. glæder sig over Revisionsrettens konklusioner om, at EU-bistanden har bidraget til fremskridt med henblik på at opbygge kapaciteten af det kosovoske toldvæsen; noterer sig imidlertid med bekymring, at der fortsat er behov for store forbedringer inden for bekæmpelsen af organiseret kriminalitet, forbedring af det kosovoske politis kapacitet og udrensning af korruption; opfordrer derfor Kosovos myndigheder til fortsat at investere EU's førtiltrædelsesbistand i programmer og projekter, der tager sigte på at styrke reformen af retsvæsenet og bekæmpelsen af korruption og sikring af retsstatsprincipperne;
73. noterer sig med bekymring begrænsningerne i Unionen, især med hensyn til koordinering og Kommissionens og EULEX' (Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo) roller i forbindelse med vurdering og benchmarking af deres kapacitetsopbygningsaktiviteter;
74. finder det beklageligt, at EULEX' produktivitet og effektivitet har lidt under ressourcemæssige begrænsninger, hvilket skyldes begrænset operationel kapacitet som følge af vanskeligheder med at rekruttere kompetent og specialiseret personale, navnlig fra medlemsstaterne; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at håndtere personalespørgsmålet og skabe passende tilskyndelsesforanstaltninger med henblik på at tilskynde og tiltrække højt kvalificerede ansøgere;
75. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at revidere reglerne for varigheden af EULEX-udstationeringer; er af den opfattelse, at længere perioder kunne udgøre en yderligere tilskyndelsesforanstaltning med henblik på at tiltrække kvalificerede ansøgere, samt at det vil øge effektiviteten af overvågnings-, vejlednings- og rådgivningsaktionerne;
76. erkender, at de beskudne fremskridt og den begrænsede effektivitet af EU-bistanden til Kosovo delvis kan tilskrives politisk indblanding fra de kosovoske myndigheder samt den manglende gennemsigtighed og politiske vilje, den svage finansielle kapacitet og civilsamfundets begrænsede indflydelse;
77. anerkender de geografiske forskelle, hvad angår gennemførelse af retsstatsprincippet i Kosovo, navnlig på grund af de Pristina-baserede Kosovo-myndigheders manglende kontrol med den nordlige del af området; opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til de særlige udfordringer i det nordlige Kosovo, når den planlægger sin bistand;
78. anerkender, at produktiviteten og effektiviteten af EU's bistand skal øges; opfordrer derfor til at styrke bestræbelserne på at strømline EU's tilstedeværelse i landet gennem

bedre koordinering og integration mellem EU-institutionerne og de kosovoske myndigheder;

79. glæder sig over aftalen indgået den 19. april 2013 mellem Kosovo og Serbien, der har som mål at normalisere forbindelserne mellem de to lande; opfordrer indtrængende begge parter til at fortsætte denne konstruktive tilgang med henblik på at gennemføre aftalen og opnå en synlig og holdbar forbedring af forbindelserne;
80. deler Revisionsrettens opfattelse af, at det vigtige incitament med EU-tiltrædelse bringes i fare, eftersom der ikke findes en fælles EU-holdning om anerkendelse af Kosovo; henviser i den forbindelse til Europa-Parlamentets beslutning om Kosovos europæiske integrationsproces af 18. april 2013¹, der tilskynder de resterende fem medlemsstater til at gå videre med anerkendelsen af Kosovo og opfordrer dem til at gøre deres yderste for at lette de økonomiske, sociale og politiske forbindelser mellem deres borgere og de kosovoske borgere;
81. deler Revisionsrettens synspunkt om, at de tilskyndelsesforanstaltninger og den konditionalitet, som Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten hidtil har anvendt, ikke har vist sig at være særlig anvendelige med hensyn til at fremme fremskridt på retsstatsområdet i Kosovo; opfordrer derfor Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at sikre, at deres politiske dialog med Kosovo, navnlig vedrørende styrkelse af retsstatsprincippet, er knyttet til tilskyndelsesforanstaltninger og prioriterede betingelser;

---

¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0187.

Del IX - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 20/2012 med titlen "Hjælper strukturforanstaltningernes finansiering af projekter vedrørende infrastrukturer til håndtering af kommunalt affald effektivt medlemsstaterne med at opfylde EU's affaldspolitiske mål?"

82. glæder sig over Revisionsrettens særberetning: "Hjælper strukturforanstaltningernes finansiering af projekter vedrørende infrastrukturer til håndtering af kommunalt affald effektivt medlemsstaterne med at opfylde EU's affaldspolitiske mål?" og støtter op om dens anbefalinger;
83. fremhæver, at Revisionsretten konstaterede varierende og endda ringe resultater for projekter, der modtog finansiel støtte fra EU til infrastrukturer til kommunal affaldshåndtering via Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden, bl.a.:
- kun et ud af syv reviderede anlæg til mekanisk-biologisk behandling bidrog til udsortering fra deponeringsaffald, og kun et leverede blandede resultater, mens fire anlæg ikke bidrog til at reducere mængden af deponeret affald, og et anlæg var ikke i drift
  - på fire ud af syv reviderede komposteringsanlæg lå den producerede mængde kompost under det nominelle mål
  - i de otte udvalgte regioner var mellem 31 % og 55 % af den samlede mængde deponeret affald bionedbrydeligt affald, hvilket skyldtes, at denne affaldstype ikke blev behandlet effektivt
  - i ingen af de otte udvalgte regioner målte de ansvarlige myndigheder, om deres informationskampagner gav resultater, og der var ikke fastsat målbare mål fra begyndelsen;
84. bemærker med bekymring, at disse resultater af Revisionsrettens undersøgelse sår tvivl om Kommissionens evne til at forvalte offentlige midler, og opfordrer Kommissionen til over for dechargemyndigheden at redegøre for, hvad der er årsagerne til denne situation, og hvilke midler den benytter og/eller agter at tage i brug for at forebygge sådanne og lignende svigt;
85. erindrer Kommissionen om, at den bør fokusere ikke kun på lovlighed og formel rigtighed ved anvendelsen af EU-midler, men også på resultaterne som sit vigtigste mål; fremhæver i denne forbindelse Revisionsrettens revisionsindsats, navnlig dens særberetninger, som fokuserer på produktivitet og effektivitet ved anvendelsen af EU-midler;
86. mener, at finansiel støtte fra EU bør være knyttet til opnåelse af Unionens affaldspolitiske målsætninger; opfordrer medlemsstaterne til at oprette pålidelige databaser over affaldshåndtering, både for at kunne overvåge de fremskridt, der gøres med opfyldelse af EU's affaldspolitiske mål, og for at underbygge rapporteringen heraf til Kommissionen; opfordrer Kommissionen til at vurdere pålideligheden af de data,

som den modtager fra medlemsstaterne;

87. opfordrer indtrængende Kommissionen til i tilknytning til princippet "forureneren betaler" at kræve, at medlemsstaterne anvender lavere støttesatser, hvis de affaldshåndteringsgebyrer, der betales af private husstande, ikke dækker den kommunale affaldshåndterings drifts- og afskrivningsomkostninger, og til også selv at anvende dette princip, når den godkender store projekter;
88. understreger betydningen af at gennemføre særskilt indsamling af affald, herunder bionedbrydeligt affald, for at maksimere infrastrukturernes resultater, og gøre fremskridt med hensyn til at opfylde Unionens affaldspolitiske mål; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre økonomiske foranstaltninger vedrørende affaldshåndtering for at fremme forebyggelse og genbrug af affald, f.eks. ved hjælp af bortskaffelsesafgifter, ordninger med mængdebaseret afregning og andre incitamenter knyttet til de gebyrer, der betales af private husstande;
89. opfordrer medlemsstaterne til at fokusere på affaldshåndteringsinfrastrukturer til behandling af affald, der forud er sorteret ved kilden, og til at sikre, at kommunalt affald, der afleveres på deponeringsanlæg, er blevet behandlet inden deponeringen; understreger, at deponeringsanlæg bør stille en økonomisk sikkerhed, som er tilstrækkelig til at dække omkostningerne til nedlukning og efterbehandling i en periode på mindst 30 år, og at sikkerheden bør beregnes efter en passende metode;
90. opfordrer medlemsstaterne til at lægge større vægt på at øge befolkningens opmærksomhed omkring affaldshåndteringspraksis og dens delagtiggørelse, navnlig hvad angår affaldssortering ved kilden i husstande, og til systematisk at måle de opnåede resultater gennem bevidstgørelseskampagner og uddannelsesstrategier;

Del X - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 21/2012 med titlen "Omkostningseffektiviteten af investeringer i energieffektivitet under samhørighedspolitikken"

91. fremhæver betydningen af energieffektivitet i lyset af knapheden på fossile brændstoffer og den miljøskade, som forårsages af kuldioksidudledninger; tilslutter sig helhjertet, at energieffektivitet indgår som del i EU 2020-dagsordenen;
92. glæder sig over Den Europæiske Revisionsrets særberetning om omkostningseffektiviteten af investeringer i energieffektivitet under samhørighedspolitikken som et aktuelt eksempel på forvaltningsrevisionen;
93. bemærker, at revisionen blev gennemført i Tjekkiet, Italien og Litauen – de lande, der havde modtaget de største bidrag til energieffektivitetsforanstaltninger fra Samhørighedsfonden og Den Europæiske Fond for Regionaludvikling i programmeringsperioden 2007-2013, og som også havde tildelt de største beløb til projekter frem til 2009; bemærker, at revisionen omfattede en undersøgelse af fire operationelle programmer og en stikprøve på 24 projekter om investeringer i energieffektivitet i offentlige bygninger; anerkender, at midlerne afsat til energieffektivitet under disse programmer udgjorde omkring 28 % af de midler, der skulle afsættes til energieffektivitet i perioden 2000-2013;
94. fremhæver principperne om sparsommelighed, produktivitet og effektivitet som fastsat i finansforordningen; er enig med Revisionsretten i, at omkostningseffektivitetshensyn bør være en væsentlig bestemmende faktor i offentlige forbrugsrelaterede beslutninger i forbindelse med delt forvaltning;
95. er enig i, at grundlaget for investeringer bør være en egentlig behovsanalyse; mener, at prioriteter på EU-niveau også bør afspejles i de nationale og subnationale energieffektivitetsplaner;
96. støtter ideen om, at gennemførelsen af EU's finansielle bistand bør være baseret på resultatindikatorer, f.eks. sparede omkostninger pr. energienhed, den planlagte og opnåede tilbagebetalingsperiode med det operationelle program samt opnåede energibesparelser; mener, at disse indikatorer skal overvåges regelmæssigt; støtter ideen om, at resultatindikatorer bør sikre en vis grad af sammenlignelighed mellem medlemsstaterne, ligeledes ved at anvende en ensartet måleenhed og en ensartet metodologi for måling;
97. påskønner, at Revisionsretten ønsker at indføre en standardinvesteringsomkostning pr. energienhed, der skal spares, på nationalt plan og inden for forskellige energiforbrugende sektorer; bemærker Kommissionens bekymring over, at omkostningerne varierer betydeligt fra land til land på grund af forskellige priser på udstyr og forskellige niveauer af allerede gennemførte besparelser; finder det nødvendigt at undersøge denne idé nærmere;

98. er af den opfattelse, at de ekstremt lange tilbagebetalingsperioder for projekter, der i gennemsnit er på 50 år og i visse tilfælde op til 150 år, er uacceptable og ikke er i overensstemmelse med principperne om sparsommelighed, produktivitet og effektivitet;
99. noterer sig Kommissionens synspunkt om, at det i tilfælde af investeringer i offentlige bygninger er nødvendigt at anlægge en integreret tilgang og ikke ensidigt udføre energieffektivitetsforbedringer, men i stedet anskue dem som en del af den generelle renovering, der bidrager til en generel forbedring af en given bygning;
100. fremhæver, at den samlede energieffektivitetspolitik først blev fuldt udviklet, efter at udarbejdelse, forhandlinger og godkendelse af programmerne for perioden 2007-2013 var afsluttet;
101. støtter ud over de ovenstående resultatindikatorer, der er afgørende for måling af omkostningseffektiviteten for investeringer i energieffektivitet, Kommissionens forslag om fælles output-indikatorer for de energi- og klimaforandringsrelaterede investeringsprioriteter, der blev indført i rammerne¹ og sektorforordningerne for den kommende programmeringsperiode 2014-2020; er af den opfattelse, at disse foranstaltninger vil styrke princippet om omkostningseffektivitet i forbindelse med samhørighedspolitikens integrerede tilgang;
102. understreger den betydning, som Parlamentet tillægger spørgsmålet om indhold, som dokumenteret i sine beslutninger om "Frem mod en ny energistrategi for Europa 2011-2020" (25. november 2010)² og om revision af handlingsplanen for energieffektivitet (15. december 2010)³;
103. understreger betydningen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet⁴, hvis bestemmelser vil træde i kraft den 5. juni 2014;
104. tilslutter sig ideen om energirevisioner som et hensigtsmæssigt redskab til at frembringe energibesparelser, navnlig vedrørende bygninger og industri; bemærker, at energirevisioner i den offentlige sektor ikke er obligatoriske og kun er blevet indført i nogle medlemsstater; opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag til obligatoriske energirevisioner i den offentlige sektor som en betingelse for medfinansiering af projekter over EU-budgettet;
105. fremhæver nødvendigheden af, at energirevisorer anvender princippet om omkostningseffektivitet, når de fremsætter anbefalinger til opnåelse af energibesparelser;
106. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre gennemsigtighed i projektudvælgelseskriterierne og til at afpasse dem efter energieffektivitetskravene; understreger betydningen af offentlige udbud, navnlig e-udbud, for at sikre

---

¹ COM(2013)0246 af 22. april 2013.

² EUT C 99 E af 3.4.2012, s. 64.

³ EUT C 169 E af 15.6.2012, s. 66.

⁴ EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1.

gennemsigtighed i projektudvælgelseskriterierne og projekternes omkostningseffektivitet;

Del XI - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 22/2012 med titlen "Bidrager Den Europæiske Integrationsfond og Den Europæiske Flygtningefond effektivt til integrationen af tredjelandstatsborgere?"

107. understreger betydningen af at sikre en effektiv styring af migrationsstrømme og modtage flygtninge og fordrevne personer; støtter en retfærdig behandling og social, civil og kulturel integration af tredjelandstatsborgere;
108. noterer sig Revisionsrettens særberetning: "Bidrager Den Europæiske Integrationsfond og Den Europæiske Flygtningefond effektivt til integrationen af tredjelandstatsborgere?" og anbefalingerne deri;
109. er bekymret over det betydelige antal mangler, som Revisionsretten har identificeret under revisionen, navnlig:
- for sen vedtagelse af lovgivningen, for sen forelæggelse af gennemførelsesbestemmelserne og den centrale vejledning fra Kommissionens side
  - fondenes effektivitet kunne ikke måles, fordi medlemsstaterne ikke havde etableret overvågnings- og evalueringssystemer, der er effektive med hensyn til at rapportere om gennemførelsen af programmerne
  - de reviderede medlemsstater fastsatte ikke reelle mål eller indikatorer for deres årlige programmer, og det var derfor ikke muligt at vurdere fondenes bidrag til integration
  - vedvarende svagheder og mangler i godkendelses- og revisionsmyndighederne; svagheder i Kommissionens godkendelse af medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer
  - fondenes effektivitet er blevet hæmmet af en fragmenteret udformning af Solidprogrammet (General Programme on Solidarity and Management of Migration Flows for the period 2007-2013) og dets utilstrækkelige komplementaritet med andre EU-fonde
  - erfaringen med strukturfondene er ikke videreført i udformningen af Den Europæiske Flygtningefond og Den Europæiske Integrationsfond
  - Kommissionens foreløbige rapport, som er baseret på medlemsstaternes rapporter, blev fremlagt for sent og uden kvantitative resultater opnået via programmerne ud over antallet af projekter, der er finansieret i de enkelte medlemsstater, ligesom den var baseret på planer og ikke på den faktiske gennemførelse og ikke angiver de beløb, der er blevet brugt
  - en lang række kontroller fra de tre myndigheder, som er en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde i forhold til fondenes størrelse;

110. glæder sig over Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en asyl- og migrationsfond (AMF)¹ og Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om almindelige bestemmelser om Asyl- og Migrationsfonden og om instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring²;
111. glæder sig over, at Kommissionen har accepteret en række af Revisionsrettens anbefalinger ved at indarbejde tilsvarende bestemmelser i de nye forslag vedrørende AMF, og opfordrer Rådet til at støtte disse bestemmelser;
112. glæder sig over Kommissionens forslag om at udvikle et obligatorisk sæt fælles indikatorer fra programmets start vedrørende perioden 2014-2020 og den tydelige henvisning til datasystemer til lagring og transmission af data om indikatorer;
113. mener, at dette er af afgørende betydning for, at medlemsstaterne kan indsamle data i hele programmeringsperioden;
114. opfordrer derfor indtrængende medlemsstaterne til at fastlægge tilsvarende egne indikatorer på nationalt plan samt målværdier for nationale programmer og fremlægge de nationale evalueringsrapporter rettidigt;
115. anmoder Kommissionen om at følge op på de nationale evalueringsrapporter, som skal fremlægges den 31. oktober 2012;
116. bemærker med bekymring, at Revisionsretten i sin revision af 2007-2013 ikke foretog høringer af partnere i visse medlemsstater; er bekymret over, at det manglende partnerskab var særligt akut med hensyn til ESF-myndighederne og førte til overlapninger og spildte muligheder for synergi;
117. glæder sig i denne forbindelse over de styrkede bestemmelser i forslaget for 2014-2020, hvor partnerskaber omfatter kompetente regionale og lokale myndigheder, bymyndigheder og andre offentlige myndigheder;
118. glæder sig over nedsættelsen af overvågningsudvalg "til støtte for gennemførelsen af de nationale programmer"; foreslår at udnytte erfaringen fra den samme mekanisme i strukturfondene;
119. bemærker med bekymring, at ordningen med årlig programmering fører til en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde for både medlemsstaterne og Kommissionen; glæder sig over det nye forslag, som afskaffer de årlige programmer til fordel for nationale programmer for perioden 1. januar 2014 - 31. december 2020;
120. støtter Kommissionens forslag om at etablere et overvågnings- og evalueringsnetværk med deltagelse af medlemsstaterne og Kommissionen for at fremme udveksling af god praksis om overvågning og evaluering;
121. glæder sig over afskaffelsen af godkendelsesmyndigheden og mener, at en todelt

---

¹ COM(2011)0751 af 15. november 2011.

² COM(2011)0752 af 15. november 2011.

struktur (ansvarlig myndighed, revisionsmyndighed) vil sikre mere effektivitet og forenkling i kontrollerne;

122. opfordrer indtrængende Kommissionen til snarest muligt at indgå i drøftelser med medlemsstaterne og vedtage retningslinjer for gennemførelsen af den nye fond under hensyntagen til tidsfristen for vedtagelsen af den nye fond;
123. understreger betydningen af uanmeldte kontroller på stedet;
124. mener, at medlemsstaterne ikke bør fritages fra deres forpligtelser, og mener derfor, at Kommissionens forslag om at betale op til 100 % for krisebistand bør reduceres til "over 90 %";
125. støtter Kommissionens forslag om et regelmæssigt bidrag til de nationale programmer på op til 75 %; mener, at de "behørigt begrundede omstændigheder", som giver mulighed for et bidrag på 90 % fra EU's budget, bør defineres korrekt og strengt;
126. mener, at der ud over den første forfinansiering på 4 % for hele programmeringsperioden også bør tilføjes en årlig forfinansiering på 2,5 % for at mindske likviditetsproblemer;
127. bemærker overlapningen mellem AMF's og ESF's politiske prioriteter med hensyn til integration af tredjelandsstatsborgere og glæder sig over Kommissionens plan om også at vurdere "komplementariteten mellem de foranstaltninger, der gennemføres i medfør af særforordningerne, og de foranstaltninger, der henhører under andre relevante EU-politikker, EU-instrumenter og EU-initiativer"¹;
128. mener imidlertid, at det vil være hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet at give de medlemsstater, som måtte ønske det, mulighed for i deres nationale programmer at tage højde for niveauet og omfanget af synergi og komplementaritet mellem de to relevante fonde; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at overveje og forfølge muligheden for at styrke synergien mellem de to fonde i partnerskabsaftalerne med medlemsstaterne;
129. opfordrer Kommissionen til at tilskynde medlemsstaterne til at fremlægge mere detaljerede oplysninger om sammenhængen og komplementariteten mellem EU-fondene;
130. glæder sig over det fremskredne arbejde med at sikre et fælles datasystem med de europæiske struktur- og investeringsfonde;

---

¹ COM(2011)0752, artikel 50, stk. 6.

Del XII - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 23/2012 med titlen "Har EU's strukturforanstaltninger til retablering af industrielle og militære brownfieldområder givet gode resultater?"

131. understreger den centrale rolle, som retablering af militære og industrielle områder eller brownfieldområder spiller som første skridt, når en region skal gøres mere attraktiv, idet det er en forudsætning for udviklingen af jobskabende økonomiske aktiviteter, skabelse af offentlige områder mv.;
132. tager Revisionsrettens særberetning "Har EU's strukturforanstaltninger til retablering af industrielle og militære brownfieldområder givet gode resultater?" og anbefalingerne heri til efterretning;
133. glæder sig over, at alle projekter havde nøglekarakteristika med positiv betydning for deres bæredygtighed, og over, at af 22 afsluttede projekter opfyldte 18 fuldt ud deres mål og fire projekter opfyldte mellem 90 % og 100 % af de forventede outputmål;
134. understreger, at sanering, der giver mulighed for økonomiske aktiviteter såsom jobskabelse, bør prioriteres, og mener, at det endelige anvendelsesformål bør være et centralt begreb og aspekt i forbindelse med anvendelsen af EU-midler; understreger, at brownfieldområder bør retaberes, og at anvendelse af greenfieldområder bør betragtes som en sidste udvej og kun, hvor tungtvejende økonomiske hensyn taler herfor;
135. understreger, at pålidelige data er nødvendige for at kunne udarbejde en sikker effektivitets- og resultatvurdering, og opfordrer Kommissionen til at træffe foranstaltninger for at sikre den fornødne dataindsamling (opgørelse, forureningsniveau osv.); opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde opgørelser over brownfieldområder og til at indsamle data for hvert enkelt områdes tilstand (forureningsniveau), der kan muliggøre en prioritering af EU-finansieringen;
136. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at medtage en tilbagebetalingsklausul i hver enkelt tilsagnsaftale; mener, at tilbagebetalingsklausulen bør tage højde for en langtids-/livscyklusstrategi, og at der ved genvurderingen bør tages højde for en periode på 15 år, hvor et reetableringsprojekt bør være modnet og generere afkast;
137. beklager, at selv om myndighederne er opmærksomme på princippet om, at forureneren betaler, afholdt forureneren i ingen af de undersøgte tilfælde de fulde udgifter til rensning af jord; anerkender, at anvendelse af princippet om, at forureneren betaler, er vanskeligt i praksis; opfordrer imidlertid medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger for at overvinde problemerne med at identificere forureneren og opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre gennemførelsen af princippet om, at forureneren betaler som en forudsætning for EU-finansiering;
138. bifalder Kommissionens forslag til direktiv om rammebestemmelser om beskyttelse af jordbunden (COM(2006)0232), hvis bestemmelser vedrører adskillige forhold, som Revisionsretten har påpeget, samt Revisionsrettens anbefalinger, og opfordrer Rådet til at støtte Kommissionens forslag;

Del XIII - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 24/2012 med titlen "Den Europæiske Unions Solidaritetsfonds reaktion på jordskælvet i 2009 i Abruzzi: foranstaltningernes relevans og omkostningerne forbundet med dem"

139. glæder sig til trods for forsinkelsen på mere end et år over Revisionsrettens særbetænkning nr. 24/2012¹; bemærker, at en EU-institution med denne betænkning endelig giver Parlamentet og EU-skatteborgerne svar på nogle af spørgsmålene vedrørende forvaltningen af EU-midler i Abruzziregionen efter jordskælvet i 2009;
140. lykønsker Revisionsretten med at fastholde forordningen om EU's Solidaritetsfond (Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002²) vedrørende den type indkvartering, der kan stilles til rådighed i henhold til forordningen;
141. er helt enig i udtalelsen fra Revisionsretten om, at "omkring 30 % (144 mio. EUR) af bidragene fra EU's Solidaritetsfond var øremærket til operationer, der var fuldt ud støtteberettigede under forordningen om Den Europæiske Unions Solidaritetsfond; bemærker imidlertid, at CASE-projektet (italiensk akronym for "Complessi Antisismici Sostenibili Ecocompatibili", dvs. seismisk isolerede og miljømæssigt bæredygtige boliger) ikke opfyldte de specifikke bestemmelser i forordningen om Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, selv om det var relevant for de faktiske behov; understreger, at det skyldtes, at der blev bygget nye permanente bygninger i stedet for midlertidige huse; noterer sig, at CASE-projektet tog 70 % af finansieringen - 350 mio. EUR; understreger, at den strategi, der blev valgt for CASE-projektet, håndterede boligbehovene for 15 000 af de mennesker, der var berørt af jordskælvet, men reagerede ikke rettidigt og med tilstrækkelig kapacitet i forhold til befolkningens behov; bemærker, at CASE-husene var dyrere end standardhuse"³; bemærker, at dette blev begrundet med nødsituationen;
142. understreger, at dekretet fra præfekten Gabrielli, 1462 af 3. april 2012, bekræfter Revisionsrettens vurdering; bemærker, at dekretet, som overdrager CASE-ejendommene i byen L'Aquila, definerer CASE på følgende måde i artikel 1: "beboelsesenheder bestemt til permanent brug"⁴;
143. bemærker de uregelmæssigheder, Kommissionen har konstateret i sin revisionsrapport for 2012; beklager, at Kommissionens foreløbige revisionsrapport er fortrolig, hvilket betyder, at de europæiske borgere ikke har adgang til oplysningerne om, hvordan deres skattepenge er blevet brugt; bemærker, at den endelige udgave af den italienske rapport kan offentliggøres i henhold til de almindelige bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger;

---

¹ Skrivelse af 10. december 2010 fra Victor Caldera, formand for Revisionsretten – CPT11656EN01-10PP-OR.doc.

² EFT L 311 af 14.11.2002, s. 3.

³ Den Europæiske Revisionsrets pressemeddelelse ECA/13/05.

⁴ Artikel 1. I moduli abitativi destinati ad una durevole utilizzazione di cui all'articolo 2 del decreto legge 28 aprile 2009, n. 39, convertito con modificazione alla legge 24 giugno 2009, 11.77, identificati dalle corrispondenti unità immobiliari riepilogate nell'allegato n. 1, che costituisce parte integrante e sostanziale del presente decreto, sono assegnati in proprietà a titolo gratuito al Comune di L'Aquila. Kommissionen mener, at termen "permanent" er en fejlagtig oversættelse af termen "durabile". Der burde have stået "varig".

144. opfordrer Kommissionen til at præcisere, hvorfor i) Kommissionen til trods for, at den er blevet gjort opmærksom på L'Aquilas anklagers undersøgelser, altid har nægtet at undersøge, hvorvidt EU-midler er blevet udbetalt til erhvervsdrivende, der er forbundet med kriminelle organisationer, og hvorfor ii) Kommissionen, selv om den blev gjort opmærksom på, at der kunne være problemer med udgiften til CASE-projektet, ikke fulgte op på dette punkt;
145. bemærker, at mere end 42 % af CASE er bygget for EU-skatteborgeres penge;
146. beklager, at Parlamentet fortsat venter på, at Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) redegør for, hvorvidt der blev konstateret uregelmæssigheder, og hvorvidt en opfølgning var påkrævet;
147. er foruroliget over, at otte personer er blevet taget i forvaring af det italienske politi og er under mistanke for manipulering af byggetilladelser til genopbygningsarbejdet i Abruzzo-regionen og i byen L'Aquila; anmoder Kommissionen om at overvåge udviklingen i sagen og aflægge rapport til Parlamentet om udviklingen, herunder om straffesagerne;
148. glæder sig over drøftelserne om revisionen af forordningen om Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, som gør brug af erfaringerne fra jordskælvet i Abruzzi;

Del XIV - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 25/2012 med titlen "Er der indført værktøjer med henblik på at overvåge, om midlerne fra Socialfonden til ældre arbejdstagere anvendes effektivt?"

149. glæder sig over Revisionsrettens særberetning "Er der indført værktøjer med henblik på at overvåge, om midlerne fra Socialfonden til ældre arbejdstagere anvendes effektivt?", og fremsætter følgende bemærkninger i forbindelse med sine henstillinger;
150. glæder sig over, at visse af de spørgsmål, som Revisionsretten har rejst, herunder større fokus på resultatopnåelse, er blevet behandlet i Kommissionens forslag til forordninger for den nye programmeringsperiode 2014-2020, og tilskynder medlemsstaterne til at tilslutte sig den linje, Kommissionen har lagt;
151. understreger, at selv om det er af afgørende betydning at nedbringe fejlprocenten, er dette sommetider til skade for det samlede resultat af et program eller projekt; mener, at øget fokus på lovligheden og den formelle rigtighed i stedet for at tilskynde til bedre resultater medfører en mindre innovativ anvendelse af Den Europæiske Socialfond (ESF);
152. bemærker, at det øgede fokus på præstation og resultater ikke bliver omsat i nogen tilbøjelighed fra medlemsstaternes side til at bidrage til en resultatreserve, hvilket ikke er en holdbar løsning i en tid med økonomisk usikkerhed;
153. opfordrer medlemsstaterne til at udforme deres operationelle programmer på en sådan måde, at de resultater, der opnås med Den Europæiske Socialfond (ESF), kan måles, navnlig med henblik på at opstille kvantificerede operationelle mål og indikatorer til måling af output, resultater og specifikke indvirkninger, og på at opstille mellemliggende milepæle, samt på at opstille et hierarki af målværdier og indarbejde det operationelle programs resultater og specifikke virkningsmål på projektniveau, således at betalinger knyttes sammen med resultater;
154. opfordrer medlemsstaterne til at udforme deres tilsyns- og evalueringssystemer på en sådan måde, at deres fremskridt hen imod alle de fastsatte målværdier kan måles på rettidig og forståelig vis og med passende intervaller, således at der kan træffes korrigerende foranstaltninger og udledes erfaringer til hjælp i den fremtidige beslutningstagning og til at sikre rettidig indsamling af relevante og verificerbare data, løbende evalueringer og måling af nettobeskæftigelseseffekten ved ESF-tiltag med sigte på at øge beskæftigelsen;
155. opfordrer Kommissionen til at fremme disse henstillinger ved forhandlingerne om de operationelle programmer; opfordrer også Kommissionen til at fremskaffe hensigtsmæssige data om de midler, der tages i anvendelse, og de resultater, der opnås af ESF, til at sikre at der indsendes sammenhængende og pålidelige oplysninger af medlemsstaterne, bl.a. ved at der opstilles fælles indikatorer, som skal indgå i medlemsstaternes operationelle programmer; opfordrer Kommissionen til at foretage en dybdegående analyse af forholdene vedrørende resultater i dens vurdering af forvaltnings- og kontrolsystemerne;

Del XV - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 1/2013 med titlen "Har EU's støtte til fødevarerindustrien effektivt og produktivt bidraget til at forøge værdien af landbrugsprodukter?"

156. noterer sig Revisionsrettens særberetning "Har EU's støtte til fødevarerindustrien effektivt og produktivt bidraget til at forøge værdien af landbrugsprodukter?" og henstillingerne heri;
157. er bekymret over det betydelige antal mangler, som Revisionsretten har identificeret under revisionen, navnlig at udførelsen og programmeringen af foranstaltningen gør det svært for medlemsstaterne at undgå risici og sikre effektivitet og produktivitet, når de udvælger de enkeltprojekter, der skal støttes; bemærker, at overvågnings- og evalueringssystemerne imidlertid ikke indsamler oplysninger om værdiforøgelse eller om effekten på landbrugets konkurrenceevne; bemærker som følge heraf, at der ikke findes et tilfredsstillende grundlag for overvågning, evaluering og ansvarliggørelse;
158. beklager, at begrænsningen af reglerne til et minimum og forenklingen har resulteret i en foranstaltning, hvis merværdi er højst tvivlsom; bemærker især, at det ikke er angivet i selve lovgivningen, hvilken værdiforøgelse der er tale om, eller hvem denne værdiforøgelse skal tilfalde;
159. mener, at det nuværende fleksibilitetsniveau er alt for stort, eftersom foranstaltningen har mistet sit fokus og er blevet en generel støtte, som risikerer at blive noget, man bare udleverer til de fødevarerforarbejdende virksomheder;
160. noterer sig med bekymring, at ud af de 24 projekter, som Revisionsretten reviderede, havde kun seks en klar værdiforøgende effekt og blev klassificeret som havende en høj værdiforøgelse, mens andre 12 projekter vurderedes som havende en medium værdiforøgelse og de sidste seks projekter slet ikke eller kun i ringe grad forøgede værdien af landbrugsprodukterne;
161. mener, at medlemsstaterne i deres landdistriktsprogrammer (LDP'er) klart bør angive, hvor og hvorfor der er brug for offentlig intervention til at forøge merværdien af landbrugsprodukter og styrke landbrugets konkurrenceevne; mener, at LDP'erne bør fastsætte specifikke og målbare mål i forhold til de identificerede behov; opfordrer indtrængende Kommissionen til kun at godkende de LDP'er, som indeholder velunderbyggede og omfattende strategier med en klar begrundelse, der forklarer, hvordan den finansielle støtte til fødevarerindustrien vil kunne forbedre landbrugets konkurrenceevne;
162. opfordrer medlemsstaterne til at fastlægge og anvende kriterier, der sikrer udvælgelse af effektive, bæredygtige projekter under hensyntagen til medlemsstaternes specifikke mål; opfordrer Kommissionen til at sikre, at disse kriterier anvendes korrekt og konsekvent, og glæder sig over Kommissionens forslag om for den næste programmeringsperiode at indføre, at der skal fastlægges kriterier for udvælgelse af operationer under alle foranstaltninger;
163. gentager sin overbevisning om, at Kommissionen og medlemsstaterne bør fremme

indførelse af bedste praksis med hensyn til mindskelse af risiciene for dødvægt og forskydning; opfordrer medlemsstaterne til at tage risici for dødvægt og forskydning i betragtning, når de udarbejder deres LDP og i forbindelse med projektudvælgelse, og til at målrette støtten til projekter, som har et påviseligt behov for offentlig støtte, og som leverer værdiforøgelse; opfordrer Kommissionen til at rapportere tilbage til dechargemyndigheden om de fremskridt, der gøres med hensyn til udveksling med medlemsstaterne af bedste praksis med hensyn til mindskelse af risiciene for dødvægt og forskydning;

164. tilslutter sig Revisionsrettens anbefalinger om, at Kommissionen bør benytte den nye programmeringsperiode som anledning til at forbedre den fælles overvågnings- og evalueringsramme (CMEF), så den kan give nyttige oplysninger om resultaterne af de finansierte projekter og foranstaltninger; mener, at dette vil indebære en styrkelse af de løbende evalueringsaktiviteter; understreger, at den nuværende metode, som er baseret på lange midtvejsevalueringer, har vist sig at være utilstrækkelig;
165. glæder sig over Kommissionens forslag til et overvågnings- og evalueringssystem for perioden 2014-2020, ifølge hvilket kravet om midtvejsevaluering erstattes af udvidede årlige gennemførelsesrapporter (i 2017 og 2019), der skal indeholde en beskrivelse og en evaluering af fremskridtene hen imod opfyldelse af programmets mål, og ifølge hvilket medlemsstaterne skal gennemføre evalueringer under programmeringsperioden i henhold til en evalueringsplan; minder Kommissionen om, at det er uomgængeligt at indsamle detaljerede data på foranstaltningsniveau, hvis den fælles overvågnings- og evalueringsramme skal kunne levere oplysninger om foranstaltningernes eventuelle succes;

Del XVI - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 2/2013 med titlen "Har Kommissionen sørget for, at syvende rammeprogram for forskning gennemføres effektivt?"

Forenkling

166. tilslutter sig Revisionsrettens overordnede vurdering af, at "Kommissionen har taget en række skridt til at forenkle reglerne for deltagelse" ved at indføre en række administrative og finansielle forenklinger af RP7-reglerne for deltagelse, hvilket nedbringer den administrative byrde for tilskudsmodtagere og letter deres adgang til programmet; er af den opfattelse, at perioderne imidlertid kan reduceres yderligere på grundlag af forbedret intern kommunikation, udveksling af bedste praksis blandt generaldirektoraterne samt rettidig indførelse af nye effektive it-værktøjer;
167. bifalder den øgede anvendelse af faste satser for direkte og indirekte omkostninger, herunder indførelsen af gennemsnitlige personaleomkostninger; understreger samtidig behovet for fortsat at yde en indsats for at standardisere godtgørelsespraksisser;
168. udtrykker bekymring over de mislykkede forsøg på at oprette en attesteringsmekanisme for godkendelse af omkostningsberegningsmetoder, som ville give modtagerne sikkerhed for deres metoder; mener i den forbindelse, at den udbredte gennemførelse af faste satser for indirekte omkostninger i Horisont 2020 i endnu højere grad vil bidrage til at forebygge eventuel økonomisk svig og nedbringe fejlprocenten og derved begunstige små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og lette deltagelsen for potentielle modtagere fra de nye EU 12-medlemsstater;
169. er enig med Revisionsretten i, at Kommissionens indførelse af nye effektive it-værktøjer til frontoffice har forbedret samspillet med modtagerne væsentligt, ført til færre administrative byrder for begge parter og bidraget til at undgå risikoen for mulig dobbeltfinansiering; er imidlertid bekymret over, at det fortsat er en stor udfordring at optimere det fælles backofficeværktøj, som sikrer en yderligere mindske af de administrative byrder og en effektiv forbindelse mellem de moduler, der anvendes af de forskellige generaldirektorater; bifalder udviklingen af det fælles backofficeværktøj (SYGMA) og det fælles elektronisk workflowværktøj (COMPASS), der er indledt i god tid, og som skal være til rådighed under Horisont 2020;

Finansiel kontrol

170. understreger nødvendigheden af at sikre den rette balance mellem en lavere administrativ byrde og effektiv finansiel kontrol; bemærker, at der som følge af specifikke forhold på området for forskning bør tilskyndes til en risikotolerant og videnskabsbaseret tilgang for at opnå forskning af høj kvalitet og bedre virkning af projekter; vurderer, at denne tilgang vil muliggøre, at Kommissionen kan opretholde balancen mellem tillid og kontrol;
171. tilskynder Kommissionen til at følge Revisionsrettens anbefaling om at koncentrere de forudgående kontroller om modtagere, der udgør en større risiko, og derved indføre en

risikoprofil for modtagere på basis af resultater fra efterfølgende kontroller og en protokol over resultater;

Produktivitet og effektivitet

172. anser det for nødvendigt at lægge mere vægt på effektivitet, som er af afgørende betydning for at sikre forskning af høj kvalitet i Europa, uden at undervurdere optimeringen af administrative og finansielle praksisser og procedurer, hvilket er af afgørende betydning for at opnå en effektiv gennemførelse af RP7; mener, at realiseringen af et europæisk forskningsrum er et nøgleelement for langsigtet økonomisk velstand og konkurrencedygtighed i Unionen og er forbundet med opnåelsen af de fastlagte mål og forventede resultater af RP7; bifalder i denne sammenhæng indførelsen af resultatindikatorer under Horisont 2020, som skal måle programgennemførelsen med hensyn til ydelser, resultater og særlige virkninger, samtidig med at der tages hensyn til programmålene;
173. opfordrer til at omsætte forskningsresultater til initiativer med en konkret positiv indvirkning på borgeres hverdag, f.eks. sådanne initiativer, som kan indgå i konceptet for intelligente byer, og som kan forebygge gennemførelse af forskning udelukkende for forskningen skyld; mener, at sikkerhed og forsvar udgør et potentielt innovations- og udviklingsområde på et teknologisk og erhvervsmæssigt grundlag; opfordrer derfor til yderligere fremskridt for forskningsaktiviteter på dette område med henblik på at udnytte mulighederne for teknologier med dobbelt formål og overførsel af faglig viden til den civile sektor for derved bedre at kunne gribe fat om samfundsmæssige udfordringer;
174. anerkender den vedvarende kløft mellem forskningsresultater og vellykket produktintroduktion på markedet, og henstiller indtrængende til Kommissionen at fremme samspelet mellem forskning, innovation og marked yderligere for at styrke Unionens relative økonomiske konkurrencedygtighed på globalt plan;
175. bemærker, at EU bør identificere sin konkurrencefordel inden for banebrydende forskningsområder og bør arbejde på at opfordre unge forskere til at udvikle forskning i verdensklasse i Europa; mener, at indførelsen af en ensartet og omfattende definition af innovation vil lette ansøgningsprocessen og styrke programmets tiltrækningskraft for modtagere, navnlig små og mellemstore virksomheder med begrænsede administrative kapaciteter;

Nye instrumenter

176. glæder sig over gennemførelsen af nye former for venturekapitalinstrumenter for offentlig-private partnerskaber under FP7 – de fælles teknologiinitiativer (FTI) og risikodelingsfaciliteten (RSFF) – og glæder sig over disse instrumenters resultater med henblik på at sikre langsigtede erhvervsinvesteringer samt fremme private investeringer i forskning;

177. anerkender, at visse FTI'er på særligt vellykket vis har formået at inddrage små og mellemstore virksomheder i deres projekter, idet 21 % af den samlede tilgængelige støtte, som ydes af FTI'er, i gennemsnit er blevet tildelt små og mellemstore virksomheder; noterer sig, at FTI'ers funktionsmåde var påvirket af den alt for komplekse retlige ramme og forbuddet mod gennemførelse af fælles tjenester, hvilket førte til, at 52 % af deres medarbejderstab i gennemsnit blev afsat til varetagelse af administrative opgaver;
178. mener, at Kommissionens mere forsigtige tilgang i de første år af gennemførelsen af RSFF var baseret på et rimeligt grundlag og i overensstemmelse med de økonomiske betingelser i Europa; anbefaler imidlertid, at det med bestemt fastslås, at instrumentet anvendes som et effektivt værktøj ved risikobetonede forskningsprojekter, som der under normale omstændigheder ellers ikke ville blive ydet støtte til af forretningsbanker, men som kunne føre til betydningsfulde innovative gennembrud; er af den opfattelse, at indførelsen af et risikodelingsinstrument (RSI), som supplerer den eksisterende RSFF, er et skridt i den rigtige retning og derved sikrer deltagelse for forskningsbaserede små og mellemstore virksomheder;

Synergi

179. bemærker, at en yderligere indsats er påkrævet for at sætte Kommissionen i stand til på effektiv vis at finde frem til uensartede praksisser i forbindelse med projektgennemførelse og sikre, at alle modtagere behandles på en sammenhængende og ensartet måde af Kommissionens forskellige generaldirektorater og andre gennemførende organer for derved at lette deres administrative byrde; bemærker nødvendigheden af at sikre, at den allerede eksisterende spørgetjeneste for forskning og clearingudvalget for forskning udfører de opgaver, der indledningsvist var påtænkt den fælles clearingcentral;
180. anerkender kompleksiteten af at skabe mere synergi mellem RP7 og strukturfondene; mener, at Kommissionen bør intensivere sin kommunikation med medlemsstaterne samt fremlægge eksempler på god praksis for at sikre, at strukturfondene anvendes effektivt og fremmer såvel forudgående synergi (projektforberedelse, kapacitetsopbygning) som efterfølgende synergi (fuldskala demonstration og markedsetablering); mener imidlertid, at det regionale aspekt for forskning og innovation kan styrkes ved at fremme innovation, forskning og uddannelse (den såkaldte "videnstrekant") og skabelsen af spirer til topkvalitet samt regionale kompetenceklynger og derved udvide RP7's geografiske anvendelsesområde med henblik på en produktiv og effektiv fordeling af projekter i alle medlemsstater; anerkender behovet for en større grad af koordination af strukturfondstildelinger inden for udvikling af forskningsinfrastruktur og den efterfølgende finansiering af forskningsaktiviteter under rammeprogrammerne;

Del XVII - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 3/2013 med titlen "Har Marco Polo-programmerne været effektive med hensyn til at flytte trafik væk fra vejene?"

181. glæder sig over Revisionsrettens særberetning "Har Marco Polo-programmerne været effektive med hensyn til at flytte trafik væk fra vejene?" og tilslutter sig henstillingerne heri;
182. finder, at Marco Polo-programmernes mål om at flytte trafik væk fra vejene over til mere miljørigtige transportformer fortsat er gyldigt, og at det repræsenterer et centralt element i EU's transportpolitik, som Europa-Parlamentet støtter fuldt ud;
183. er af den opfattelse, at de idéer, der førte til oprettelsen af programmerne, fortsat er innovative og kan skabe effektive og bæredygtige godstransporttjenester; finder imidlertid, at det anvendte instrument og den anvendte metode i praksis ikke var hensigtsmæssige set i forhold til formålet med programmet;
184. er af den opfattelse, at resultaterne også skal ses i lyset af de ændringer, der er sket på markedet, og udfordringerne fra den økonomiske krise; mener imidlertid, at den økonomiske afmatning ikke kan bruges som en forklaring på programmets manglende resultater; opfordrer i denne henseende indtrængende Kommissionen til at drage konklusioner af resultaterne af de (igangværende) Marco Polo-programmer og indsamle bedste praksis, men samtidig lære af fejlene i programmernes udformning og gennemførelse med henblik på fremtidig programmering;
185. bemærker, at der ikke er forelagt nogen finansieringsforordning for Marco Polo III for programperioden 2014-2020, og at en generel ramme for støtte til godstransporttjenester var omfattet af Kommissionens forslag til det nye transeuropæiske transportnet (TEN-T) og Connecting Europe-faciliteten (CEF) allerede i 2011;
186. noterer sig, at Kommissionen lige har foreslået et nyt, reformeret NAIDADES II-program¹ for indlandsskibsfarten;
187. minder om, at Kommissionens hvidbog "En køreplan for et fælles transportområde – mod et konkurrencedygtigt og ressourceeffektivt transportsystem" for så vidt angår infrastruktur sigter mod at oprette et fuld ud funktionelt og interoperabelt, multimodalt centralt TEN-T-net i hele EU senest i 2030, og at det ligeledes sigter mod at optimere resultaterne af multimodale logistikkæder, herunder ved i højere grad at anvende mere energieffektive transportformer;
188. bemærker, at Europa-Parlamentet i sin beslutning af 15. december 2011 om en køreplan for et fælles europæisk transportområde – mod et konkurrencedygtigt og ressourceeffektivt transportsystem² opfordrede til at videreføre Marco Polo-programmet efter 2013 for effektivt at udnytte potentialet i shipping, men at det ligeledes påpegede behovet for at forenkle og forbedre programmet;

---

¹ COM(2013)0623 af 10. september 2013.

² EUT C 168 E af 14.6.2013, s. 72.

189. bemærker, at Europa-Parlamentet og Rådet på trilogmøderne om den nye retlige ramme¹ blev enige om at gøre godstransporttjenester støtteberettigede inden for rammerne af Connecting Europe-faciliteten, og at der er aftalt en udtrykkelig henvisning til bæredygtige godstransporttjenester i forbindelse med det nye transeuropæiske transportnet med en særlig henvisning til "motorveje til søs" (jf. artikel 38);
190. er enig med Kommissionen i, at Marco Polo-programmernes bidrag til at ændre balancen mellem de forskellige transportformer kun kan være beskedent, idet de bevilgede midler også var begrænsede;
191. mener, at ændringer i transportmiddelfordelingen ikke alene skal forklares som et resultat af Marco Polo-programmerne, men at andre foranstaltninger også skal tages med i betragtning; mener, at de forventede resultater af fremtidige programmer bør vægtes i forhold til de bevilgede midler og den pågældende sektors volumen;
192. mener, at Marco Polo-programmerne til trods for de begrænsede midler, der blev stillet til rådighed, blev vedtaget med tanke på deres eventuelle afsmittende virkninger, som kunne føre til større virkninger, end hvad der oprindeligt var forudset;
193. er enig med Revisionsretten i, at bedste praksis fra de nationale erfaringer burde være blevet anvendt til at forbedre forvaltningen og udformningen af programmerne;
194. understreger imidlertid, at ikke alle nationale erfaringer kan ekstrapoleres på EU-plan, da den europæiske transportsektor opererer i et mere komplekst og multimodalt miljø; bemærker, at sektoren står over for enorme begrænsninger (interoperabilitet, forskellige nationale regler, sektorenes forskellige åbenhed for konkurrence), hvorfor der er behov for yderligere foranstaltninger, der går ud over den finansielle støtte (regulering, politisk vilje, korrekt gennemførelse og håndhævelse);
195. minder i den forbindelse om Europa-Parlamentets beslutning af 15. december 2011 om en køreplan for et fælles europæisk transportområde, hvori det påpeges, at overgangen til andre transportformer ikke kan opnås gennem lovgivning, men kun ved at udnytte den fungerende infrastruktur samt de tilhørende fordele og styrker og incitamenter;
196. er af den opfattelse, at det forhold, at der kun findes et begrænset antal multimodale transportvirksomheder (som er den vigtigste målgruppe blandt støttemodtagerne), kan have bidraget til det begrænsede antal projekter, der er indsendt i forbindelse med indkaldelserne; mener, at dette kan være en følge af en vis indgroet adfærd hos transportvirksomheder, der har tendens til kun at anvende én transportform; opfordrer Kommissionen til at forsøge at øge deltagelsen af transportvirksomheder, der kun benytter én transportform, som også kunne drage fordel af fremtidige initiativer; noterer sig imidlertid Revisionsrettens bemærkninger om programmets kompleksitet, hvilket støttemodtagerne har påpeget, som kan have afskrækket yderligere potentielle interesserede;

---

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1315/2013 af 11. december 2013 om Unionens retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet og om ophævelse af afgørelse nr. 661/2010/EU (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 1).

197. finder, at en utilstrækkelig tilpasset retlig ramme og utilstrækkelige oplysninger og kommunikation om programmerne ligeledes er forhold, der skal tages højde for, når programmernes svagheder analyseres; opfordrer Kommissionen til at søge løsninger til at forbedre og udvide den potentielle modtagergruppe ved at mindske kompleksiteten og den administrative byrde samt forbedre kommunikationen i forbindelse med fremtidige tiltag;
198. minder om Marco Polo-programmets særegenhed, idet det bygger på præstation, og udbetaling af midler er betinget af opnåelsen af resultater; bemærker, at denne unikke karakter, som er positiv set i forhold til forvaltningen af EU-midler, sammen med sektorens kompleksitet og den økonomiske afmatning har bidraget til programmets utilstrækkelige resultater;
199. understreger imidlertid, at Kommissionen burde have været særlig opmærksom, da den beregnede støttemodtagernes resultater; bemærker, at Kommissionen dog har forbedret kontrollen med resultaterne;
200. fremhæver behovet for, at programmer, der bygger på resultater, skal have en klar metode til at måle de opnåede resultater; er i den forbindelse enig i Revisionsrettens bemærkning om, at metoden til beregning af resultater bør ajourføres og være præcis;
201. mener, at udarbejdelsen af en klar metode ligeledes kan tjene til at tilvejebringe oplysninger til potentielle operatører, der potentielt kunne være interesseret i at skifte transportform, navnlig SMV'er med begrænsede midler til at udvikle disse redskaber;
202. minder om, at Marco Polo-projekterne var særlig sårbare over for den økonomiske krise, og at dette førte til et lavere antal projekter, der blev støttet af programmerne, end forventet; bemærker – i betragtning af at Marco Polo-programmet er et resultatorienteret program – at nedgangen i transporten ligeledes havde indflydelse på det faktiske antal godstransporter, der blev flyttet til andre transportformer;
203. mener, at en tilstrækkelig analyse af markedets behovene (manglen herpå blev af Revisionsretten påpeget som en svaghed) ikke ville have været tilstrækkelig til at sikre bedre resultater for så vidt angår Marco Polo-programmernes effektivitet; opfordrer indtrængende Kommissionen til at tilvejebringe mere dybdegående analyser i forbindelse med fremtidige programmer, som omfatter trafikoverflytning;
204. mener imidlertid, at den manglende efterspørgsel på markedet ikke kan betragtes som en hindring for politiske tiltag, idet et af målene med Unionens transportpolitik er at forsøge at håndtere ubalanceret transportmiddelfordeling og skabe incitamenter til oprettelse af nye markeder; opfordrer Kommissionen til at tage højde for de større risici, der er involveret, og til at lære af mislykkede erfaringer og kombinere økonomiske incitamenter – eventuelt også med økonomisk støtte til infrastruktur som påpeget af Revisionsretten – med andre regulerende foranstaltninger;
205. er bekymret over Revisionsrettens kommentar vedrørende mulige tilfælde af "omvendt trafikoverflytning" som en indirekte effekt af vedtagelsen af ny miljølovgivning (f.eks. regler om svovl); opfordrer Kommissionen til at undersøge tendenser til omvendt trafikoverflytning, behandle løsningsmuligheder og indgå i et snævert samarbejde med

de involverede direktorater for at få en systematisk tilgang i forbindelse med udarbejdelsen af lovgivning og udformningen af nye finansielle støtteprogrammer;

206. beklager, at de østlige medlemsstater ikke er blevet inddraget i projekterne fra begyndelsen af, og fremhæver manglen på incitament i disse lande, da de almindeligvis foretrækker at ansøge om midler fra Regionalfonden eller Samhørighedsfonden, hvor der er højere medfinansieringssatser og færre administrative byrder; glæder sig i den forbindelse over, at lovgiverne er nået til enighed om CEF (Connecting Europe-faciliteten), idet det vil give samhørighedslandene mulighed for at ansøge om EU-støtte til godstransporttjenester på de samme betingelser som under Samhørighedsfonden;

Del XVIII - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 4/2013 med titlen "EU's samarbejde med Egypten på området regeringsførelse"

207. glæder sig over Revisionsrettens særberetning om EU's samarbejde med Egypten på området regeringsførelse og fremsætter sine bemærkninger og henstillinger nedenfor;
208. bemærker med hensyn til reformen af den offentlige finansforvaltning, at der er blevet indledt et støtteprogram med en bevilling på 4 mio. EUR, som finansieres af EU, Frankrig og Rumænien, med henblik på at bekæmpe korruption, hvidvaskning af penge og fremme inddrivelse af aktiver i Egypten; bemærker, at programmets gennemførelsesfase blev indledt i juli 2011, som løber frem til juli 2014, og at EU, som den største bidragsyder, vil blive anmodet om at forlænge sin støtte; bemærker, at i alt 166 offentlige anklagere og retshåndhævelsespersoner og politiet for økonomisk kriminalitet har modtaget en omfattende uddannelse; noterer sig, at der blev afgivet en positiv uafhængig tilsynsvurdering i december 2012;
209. anerkender, at Egypten i perioden 2007-2013 modtog ca. 1 000 mio. EUR i EU-støtte: 60 % gennem sektorbudgetstøtte til den egyptiske regering og resten gennem projekter aftalt med de egyptiske myndigheder; konstaterer, at budgetstøtte er Kommissionens vigtigste mekanisme til gennemførelse af bistand til Egypten; konkluderer imidlertid, at EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen overordnet set ikke har været i stand til at sikre en effektiv styring af og kontrol med EU-støtten til forbedring af regeringsførelsen i Egypten;
210. bemærker, at inddrivelse af aktiver blev prioriteret højt under Morsi-regeringen, og at dette har ført til væsentlige fremskridt; bemærker, at inddrivelse af aktiver forudsætter en retlig indsats af høj kvalitet efter internationale standarder, hvilket igen fører til forbedringer i procedurer og økonomisk forvaltning; bemærker, at Egypten stadig ligger langt nede på korruptionsindekset, men at bestræbelserne ikke har været spildt, og at der er sket åbenbare fremskridt; anerkender, at der med støtte fra EU for nylig blev udarbejdet et lovforslag om vidnebeskyttelse, som er klar til vedtagelse sammen med to andre love om henholdsvis interessekonflikter og aktindsigt;
211. noterer sig, at EU og USAID koordinerer støtten til programmer til forbedring af den offentlige økonomiske forvaltning i Egypten; bemærker, at EU ligeledes koordinerer samarbejdet mellem Egypten og medlemsstaterne for så vidt angår inddrivelse af aktiver, og at der på verdensplan er blevet indefrosset aktiver til en værdi af 1,2 mia. EUR;
212. mener, at det er vigtigt at føre tilsyn med programmerne gennem sektorbudgetstøtten, og at det er ligeså vigtigt at blive ved med at insistere på ansvarlighed og gennemsigtighed i dialogen med de egyptiske myndigheder inden for rammerne af den internationale vurdering af offentlige udgifter og finansiel ansvarlighed; mener, at muligheden for at suspendere programmerne gennem sektorbudgetstøtten udgør et nyttigt og nødvendigt værktøj til at nå dette mål;

Konklusion

213. bemærker, at Revisionsrettens særberetning om EU's samarbejde med Egypten på området regeringsførelse indeholder en lang række vigtige bemærkninger, og at det er vigtigt, at Revisionsretten ikke blot vurderer kvaliteten af finansforvaltningen, men også vurderer resultaterne af EU's programmer; opfordrer derfor Kommissionen til regelmæssigt at evaluere de opnåede resultater;
214. understreger, at Europa-Parlamentet er nødt til at investere mere i sit politiske ansvar for nøje at føre tilsyn med gennemførelsen af sådanne og andre politikker;

Del XIX - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 5/2013 med titlen "Er de EU-samhørighedsmidler, som anvendes på veje, givet godt ud?"

215. glæder sig over Revisionsrettens resultater, der bekræfter en betydelig forbedring af vejsikkerheden og et væsentlig fald i trafikdødeligheden (i visse tilfælde et fald til nul dræbte); bemærker desuden, at vejforbedringer generelt har ført til en nedbringelse af rejsetiden;
216. noterer sig Revisionsrettens anbefalinger og accepterer samtidig en række af Kommissionens forklaringer;
217. bemærker, at der blev fastsat målsætninger for vejprojekter, men at deres indvirkning på den økonomiske udvikling ikke kunne vurderes, fordi der manglede relevante indikatorer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i forbindelse med den nye programmeringsperiode at fastsætte et pålideligt og målbart sæt af indikatorer, for at der kan tages hånd om dette problem;
218. noterer sig de forskelle, der findes blandt de reviderede medlemsstater i forbindelse med deres offentlige udbudsprocedurer; mener, at det europæiske direktiv om offentlige indkøb bør anvendes strengt i alle medlemsstater med det formål at opnå den højest mulige grad af omkostningseffektivitet og nyttevirkning; mener desuden, at den fremtidige medfinansiering af vejprojekter bør gøres betinget af, at medlemsstaterne gør en indsats for at sikre konkurrence på markederne for byggeri og fokuserer deres udbudsprocedurer på at få mest mulig valuta for pengene, samtidig med at de undgår hindringer for markedsadgang;
219. opfordrer Kommissionen til at fortsætte med at ajourføre og justere sin vejledning i omkostningsanalyser af investeringsprojekter, der gælder for alle projekter, og til at udarbejde vejledning om udarbejdelse af trafikprognoser;
220. opfordrer Kommissionen til at fremme udveksling af bedste praksis blandt medlemsstaterne med henblik på at oprette pålidelige trafikprognoser på den ene side og beregne vejbyggeriets mulige økonomiske konsekvenser på den anden;
221. mener, at omkostningerne til vejbyggeri ligeledes afhænger af grundens morfologi, seismiske farer og miljømæssige, arkæologiske og kulturelle begrænsninger samt af omfanget af ingeniørarbejde (f.eks. broer og tunneler); mener, at Revisionsretten bør tage højde for disse variabler;
222. anmoder Kommissionen og Revisionsretten om at oplyse nærmere om muligheden for at udarbejde oplysninger om enhedsomkostninger på EU-plan til brug for de ingeniører, der udarbejder overslag over nye projekter, med henblik på at hjælpe støttemodtagerne med at få sænket indkøbspriserne;

Del XX - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 6/2013 med titlen "Har foranstaltningerne til diversificering af økonomien i landdistrikterne givet medlemsstaterne og Kommissionen valuta for pengene?"

Generelt

223. er bekymret over, at den gode forvaltning af EU-finansierede programmer og initiativer bringes i fare, når nedskæringer i den offentlige sektor påvirker antallet af medarbejdere i de pågældende forvaltninger;
224. er bekymret over, at medlemsstaterne gennemfører foranstaltningerne på forskellige måder, og over, at Revisionsrettens bemærkninger i mange tilfælde er henvendt til dem;
225. påpeger, at vægten bør lægges på de åbenlyse behov eller specifikke mål og på kapaciteten til at bistå områder, der har brug for det;
226. påpeger behovet for en mere grøn, fair og fuldstændig legitim fælles landbrugspolitik, som repræsenterer princippet om "offentlige udgifter til offentlige goder"; mener, at en øget sociopolitisk anvendelse af midler til udvikling af landdistrikterne vil fremme væksten og beskæftigelsen i landdistrikter;
227. påpeger, at passende diversificeringsprojekter bør tilstræbe at udvikle lokal infrastruktur og lokale basale tjenester i landdistrikter for at forebygge tendenser i retning af affolkning; mener, at projekterne ligeledes bør tilstræbe at gøre landdistrikterne mere attraktive for unge mennesker og bør føre nye, tilfredsstillende og velbetalte jobmuligheder med sig;

Revisionsrettens tilgang

228. noterer sig, at denne særberetning fokuserer på diversificeringsmål under akse 3 og finder det hensigtsmæssigt ligeledes at undersøge målet om forbedring af livskvaliteten i landdistrikterne og fremme diversificeringen af de økonomiske aktiviteter;
229. bemærker, at de foranstaltninger, der er blevet revideret, er udformet til at påvirke andet end beskæftigelse og indkomst og har til formål at bidrage til landdistrikternes bæredygtighed;

Fremtidig udvikling

230. glæder sig over, at Kommissionen for den kommende programmeringsperiode har foreslået en række forbedringer, som bør imødegå nogle af de bekymringer, Revisionsretten har givet udtryk for, navnlig:
  - a. en stærkere retlig ramme med en fuldstændig strategibeskrivelse og forudgående evaluering

- b. én enkelt foranstaltning i stedet for tre, med et forbedret fokus, klarere betingelser for støtteberettigelse (med vejledning) og betalingsregler samt anvendelse af forenklede omkostninger
  - c. en bedre definition af udvælgelseskriterier, hvis anvendelse bør gøres obligatorisk
  - d. udveksling af bedste praksis med hensyn til mindskelse af risiciene for dødvægt og forskydning
  - e. resultatindikatorer som led i evalueringen af programmet for udvikling af landdistrikterne
  - f. en fælles ramme for overvågning og evaluering med henblik på at anvende målindikatorer, som er defineret i fællesskab, til vurderingerne;
231. anmoder medlemsstaterne om i deres landdistriktsprogrammer (LDP'er) klart at angive, hvorfor og hvordan offentlig intervention i forbindelse med investeringer i ikkelandbrugsaktiviteter kan bidrage til at afhjælpe f.eks. markedssvigt med relation til barrierer for beskæftigelse og vækst; mener, at medlemsstaterne dernæst bør fastsætte specifikke og målbare mål i relation til de identificerede behov, og at Kommissionen kun bør godkende de LDP'er, som indeholder velunderbyggede og dækkende strategier med en klar begrundelse, der viser, hvordan politisk intervention kan bidrage til at sikre, at de strategiske målsætninger om at skabe vækstbetingelser og beskæftigelsesmuligheder samt forhindre affolkning af landdistrikter bliver opfyldt;
232. anmoder medlemsstaterne om at fastlægge kriterier og anvende dem konsekvent, så det sikres, at de projekter, der mest effektivt og bæredygtigt kan opfylde medlemsstaternes specifikke mål, udvælges; mener, at Kommissionen bør sørge for, at disse kriterier anvendes korrekt og kontinuerligt og ikke kun, når budgetmidlerne er begrænsede;
233. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at udveksle og fremme indførelse af bedste praksis med hensyn til mindskelse af risiciene for dødvægt og forskydning;
234. kræver, at Kommissionen tilskynder medlemsstaterne til at indføre den praksis, at investeringsudgifter først er støtteberettigede fra den dato, hvor tilskuddet bliver godkendt;
235. opfordrer Kommissionen til at sikre, at medlemsstaterne har effektive systemer til kontrol af omkostningernes rimelighed;
236. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at øge deres bestræbelser på at mindske den administrative byrde og sikre, at betalingerne foretages inden for en rimelig tidsramme;
237. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om i forbindelse med den kommende programmeringsperiode 2014-2020 at sikre, at der indhentes relevante og pålidelige oplysninger med henblik på at lette forvaltningen og overvågningen af foranstaltningerne og dokumentere, i hvor høj grad den ydede støtte bidrager til at opfylde EU's overordnede prioriteringer; mener, at jobskabelsesmålene bør være

realistiske, og at antallet af skabte job bør overvåges nøje; mener, at foranstaltningerne bør forvaltes bedre i hele programmeringsperioden, især hvis det viser sig, at de fastsatte mål ikke vil blive opfyldt;

Del XXI - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 7/2013 med titlen "Har Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen tilført EU-merværdi med hensyn til reintegration af afskedigede arbejdstagere?"

238. understreger den betydning, det tillægger forvaltningsrevisioner samt kontroller af lovligheden og rigtigheden, og hilser derfor Revisionsrettens særberetning velkommen, da den angiver positive såvel som negative resultataspekter og således tilkendegiver et afbalanceret overordnet synspunkt;
239. er dog klar over, at resultater kun kan evalueres, hvis der er fastsat mål og indikatorer i den forordning, som ligger til grund herfor; opfordrer derfor Kommissionen til at tage hensyn til Parlamentets holdning til forvaltningsrevisioner, når den udarbejder nye forslag til retsakter;
240. glæder sig over, at næsten alle de arbejdstagere, der var berørt af masseafskedigelse som en konsekvens af globaliseringen og krisen, og som modtog støtte fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF), blev tilbudt individuelt tilpassede og velkoordinerede foranstaltninger;
241. noterer sig med tilfredshed, at EGF-foranstaltningerne generelt også var velkoordinerede med de nationale foranstaltninger og ESF-foranstaltninger (Den Europæiske Socialfond);
242. noterer sig de argumenter, som blev fremsat af de medlemsstater, der ikke ønskede at tage EGF særlig alvorlig; noterer sig, at der var tale om følgende argumenter:
- medfinansieringssatsen er højere for ESF (i visse tilfælde op til 85 %) end for EGF (op til 65 %), hvilket er et incitament til ikke at anvende sidstnævnte; glæder sig derfor over Kommissionens genovervejelse af medfinansieringssatserne for den kommende EGF-periode
  - ESF kan gennemføres hurtigere end EGF, eller de nationale myndigheder er mere fortrolige med ESF
  - der ydes ikke forfinansiering under EGF
  - de mere restriktive EGF-betingelser, i særdeleshed handelskriteriet som det primære interventionskriterium for ansøgninger baseret på globalisering
  - proceduren for godkendelse af ansøgninger under EGF er lang;
243. gentager dog, at EGF og ESF kan opfattes som supplerende instrumenter; anmoder dog Kommissionen om tydeligt at redegøre for, hvorfor ESF foretrækkes frem for ESF, da ESF viser sig i nogle tilfælde at være bedre tilpasset til at levere rettidige resultater og i visse tilfælde har bedre med- og forfinansieringssatser; bemærker desuden, at ESF er mere kendt i den europæiske offentlighed i visse medlemsstater end EGF¹;

---

¹ http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_377_en.pdf.

244. understreger, at det er af betydning for en sund økonomisk forvaltning, at reintegration af arbejdsløse på arbejdsmarkedet efter, at de har deltaget i EGF-foranstaltninger, kan fastslås på en pålidelig måde; mener, at EGF-forordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006¹) derfor bør opfordre medlemsstaterne til at måle reintegrationen ud over gennemførelsesperioden; påpeger derudover, at dataene bør være sammenlignelige og helst forbundet med kvantitative mål;
245. glæder sig i den forbindelse over, at Kommissionen i den nye EGF-forordning for programmeringsperioden 2014-2020 (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1309/2013²) har foreslået et mål for reintegration på 50 % af den afskedigede arbejdsstyrke, således at de er i arbejde igen efter 12 måneders gennemførelse; spørger dog, hvad rationalet bag dette tal er;
246. er fuldt overbevist om, at EGF-støtte primært bør anvendes til omskoling og opkvalificering samt andre påtænkte aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger og ikke til indkomststøtte, som under alle omstændigheder udbetales af nationale arbejdsløshedsordninger; anmoder derfor om, at indkomststøtten begrænses til 25 % af EGF-foranstaltningerne;
247. understreger, at EU's finansielle bistand bør skabe europæisk merværdi; anmoder derfor om, at såvel de kvantitative som de kvalitative aspekter af EU-merværdien af EGF-foranstaltninger i forhold til EU-merværdien af ESF-foranstaltninger overvejes i forbindelse med den årlige dechargeprocedure for at sikre de mest effektive politiske foranstaltninger, eller at der angives årsager til ikke at inkludere disse tal; er enig med Revisionsretten i, at en periode på 41 uger mellem indsendelse af en ansøgning om EGF-støtte og udbetaling af støtten er uacceptabelt lang, og at en så lang periode afskrækker kriseramte ansøgerlande, som har behov for solidaritet fra Unionen; noterer sig dog de oplysninger, som Kommissionen har fremlagt i sine svar; minder derudover alle de berørte parter om EU's budgetmyndigheds beslutning om ikke at indarbejde EGF i de flerårige finansielle rammer, hvilket betyder, at alle ansøgninger skal gennemgå en specifik budgetprocedure; opfordrer uanset ovenstående alle parter til at skifte til e-ansøgning og til at begrænse omfanget af yderligere oplysninger efter den oprindelige ansøgning til særlige tilfælde og under alle omstændigheder begrænse perioden til senest tre måneder efter den oprindelige ansøgning;
248. er dog af den opfattelse, at et så betydningsfuldt politisk instrument bør vurderes grundigt, og foreslår derfor at koble evalueringen af EGF 2014-2020 sammen med den foreslåede midtvejsevaluering af FFR 2014-2020;

---

¹ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

² EUT L 347 af 20.12.2013, s. 855.

Del XXII - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 8/2013 med titlen "Støtte til forbedring af skovenes økonomiske værdi fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne"

249. bemærker, at Kommissionen:

- a) bør definere og vurdere EU's behov for at forbedre skovenes økonomiske værdi og med henblik herpå integrere indsatsen og indsigten i de berørte politikområder
- b) klart bør definere de centrale elementer, som skal sikre, at EU-støtten målrettes til at afhjælpe disse behov, så der kan skabes en EU-merværdi;

250. bemærker, at medlemsstaterne:

- a) i deres programmer for udvikling af landdistrikterne bør give en fyldestgørende beskrivelse af de særlige økonomiske behov og muligheder vedrørende forskellige typer skovarealer og støttemodtagere
- b) bør styrke skovforvaltningen ved at fastsætte, at der skal udarbejdes skovforvaltningsplaner for størsteparten af skovbrugsbedrifterne, og at certificering af skovarealer skal fremmes;

251. bemærker, at medlemsstaterne:

- a) bør fastsætte passende krav, som sikrer, at skovbrugsstøtten er ensartet i den samlede politik for udvikling af landdistrikterne, og at den er i overensstemmelse med reglerne for statsstøtte og andre politikområder, således at den maksimerer politikens effektivitet
- b) bør indføre passende procedurer, som kan sikre, at støtten er effektiv, så den reelt forøger den økonomiske værdi af de skovarealer, hvor investeringerne foretages;

252. bemærker, at Kommissionen bør forbedre sin overvågning af foranstaltningen for at sikre, at medlemsstaterne gennemfører den i overensstemmelse med de specifikke mål, der er fastsat, og med henblik på at opnå kortsigtet og langsigtet bæredygtighed; bemærker, at det konkret betyder, at medlemsstaterne bør pålægge støttemodtagerne at give detaljerede oplysninger om værdien af deres skovarealer både før og efter de støttede finansieringer, og at forvaltningsorganerne bør pålægges at validere disse værdier;

Del XXIII - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 9/2013 med titlen "EU's støtte til regeringsførelse i Den Demokratiske Republik Congo"

253. mener, at Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten i tæt samarbejde med de nationale myndigheder og andre udviklingspartnere, navnlig EU-medlemsstater:
- a) med henblik på programmeringen af den 11. EUF og udførelsen af fremtidige EU-programmer i) bør være mere opmærksomme på at sikre en passende balance i den støtte, der ydes til provinserne, især til de fattige, for at undgå geografiske forskelle i fordelingen af udviklingsbistand, medens vigtigheden af at stabilisere De Store Søers Område som helhed holdes for øje; ii) bør kombinere støtte på centralt niveau med programmer på provinsniveau, der kæder politisk og territorial decentralisering sammen med forbedrede strategier for forvaltning af naturressourcer og genopretning og udvikling af infrastruktur; iii) bør genoverveje EU's støtte til forbedret forvaltning af naturressourcer på grundlag af en omfattende behovsvurdering
  - b) i sin dialog med Den Demokratiske Republik Congos regering bør lægge større vægt på, at demokratiske valg er et centralt element i regeringsførelse, og omhyggeligt vurdere alle risici for at sikre, at EU-programmerne på dette område ikke bidrager til at støtte regimets forankring
  - c) bør fremme forbedret ansvarliggørelse i DR Congos regering ved at overveje øget støtte til styrkelse af kapaciteten hos nationale tilsynsinstitutioner, især specialiserede komitéer i nationalforsamlingen og den øverste revisionsmyndighed
  - d) systematisk bør tage hensyn til behovet for at støtte bekæmpelse af svig og korrupsion samt reformen af retsvæsenet på alle de områder i relation til regeringsførelse, der er omfattet af EU's samarbejdsstrategi;
254. mener, at Kommissionen:
- a) ved programmernes begyndelse og regelmæssigt under gennemførelsen bør vurdere sandsynligheden for og de potentielle indvirkninger af de største risici i forbindelse med opfyldelsen af programmernes målsætninger; bemærker, at dette omfatter i) vurdering af, om landets politikker og handlingsplaner for bedre regeringsførelse er relevante og troværdige set i lyset af de disponible institutionelle og finansielle ressourcer, og ii) overvågning af, om de congolesiske myndigheder gør fremskridt med hensyn til at opfylde deres forpligtelser
  - b) bør træffe foranstaltninger til at forebygge eller mindske risici og klart definere, hvad der skal gøres, hvis risiciene bliver til virkelighed, med særlig opmærksomhed på risikoen for bedrageri og korrupsion;
255. mener, at Kommissionen:
- a) bør koncentrere målsætningerne om et begrænset antal prioriteter

- b) bør fastlægge en tidsramme, herunder midtvejsevalueringer, som passer bedre til de forhold, programmerne gennemføres under
- c) bør give mulighed for fleksibilitet under programgennemførelsen, således at målsætningerne straks kan revideres, hvis det bliver relevant;

256. mener, at Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten:

- a) bør styrke deres anvendelse af struktureret politisk dialog med landet; bemærker, at dette under fuld overholdelse af Cotonouaftalens bestemmelser (navnlig artikel 96) i) omfatter opstilling af klare, relevante, realistiske og tidsafgrænsede mål, som der er opnået enighed om med de nationale myndigheder, ii) periodisk vurdering af, om de aftalte mål bliver opfyldt, som del af den regelmæssige politiske dialog med regeringen, og iii) hvis DR Congos regering udviser utilstrækkelig vilje til at opfylde målene, overvejelse, efter omhyggelige drøftelser, af at tilpasse eller i særlige tilfælde at suspendere eller indstille programmet
- b) kraftigt bør opfordre DR Congos regering til at træffe de nødvendige foranstaltninger til, hvor det er nødvendigt, at forbedre de tematiske arbejdsgruppers funktionsmåde og overvåge gennemførelsen af disse foranstaltninger
- c) bør spille en mere aktiv lederrolle over for EU's medlemsstater med det formål at fremme koordineret politisk dialog og øge EU's virkemidler over for DR Congos regering;

257. mener, at Kommissionen:

- a) inden maj 2014 bør give Parlamentet et overblik over status for de projekter, som Revisionsretten har besøgt, og
- b) inden juni 2014 bør give Parlamentet et overblik over alle igangværende projekter i DR Congo samt oplyse, hvor store beløb der fortsat er til rådighed, og fra hvilke fonde;

Del XXIV - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 10/2013 med titlen "Den fælles landbrugspolitik: Er den særlige støtte, der ydes i henhold til artikel 68 i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009, veludformet og velimplementeret?"

258. mener, at den særlige støtte for visse landbrugsaktiviteter bør være baseret på en streng fortolkning af bestemmelserne i artikel 68, og at de nye delegerede retsakter bør kræve, at ydelse af en sådan koblet støtte bør begrundes tilstrækkeligt over for Kommissionen og kontrolleres af den; bemærker, at Kommissionen for at kunne påtage sig det endelige ansvar under ordningen med delt forvaltning, bør spille en mere aktiv rolle ved fastsættelsen af kriterierne for gennemførelsen af foranstaltningerne og ved vurderingen af foranstaltningerne på en sammenlignende måde for at undgå uforklarlige og ekstreme prisudsving, sådan som det er tilfældet for geder i denne særberetning; bemærker, at de retlige instrumenter hertil bør fastlægges i de nye delegerede retsakter; bemærker, at medlemsstaterne bør være forpligtet til i de nye delegerede retsakter at påvise, at hver enkelt støtteforanstaltning, som de agter at indføre, er nødvendig (for så vidt angår behovet for og merværdien af en tilgang baseret på dispensationer), relevant (for så vidt angår gennemførelsesordninger, tildelingskriterier og støtteniveauer), og at støtteforanstaltningen opfylder kriterierne for forsvarlig økonomisk forvaltning; understreger især som reaktion på Revisionsrettens begreb "klart definerede tilfælde", at tilfældene ikke var klart definerede, og at gennemførelsen af den nye forordning (EU) nr. 1307/2013¹ bør løse de problemer, der er identificeret af medlemsstaterne, herunder:
- a) fastsætte klare mål (jf. finansforordningen (EU, Euratom) nr. 966/2012)
  - b) oprette systematiske overvågningssystemer for alle foranstaltninger truffet i henhold til de nye artikler 52-55 i forordning (EU) nr. 1307/2013
  - c) sikre en ensartet anvendelse i Unionen, så forvaltnings- og kontrolsystemerne er strømlinet, simple og sammenlignelige
  - d) sikre dokumentation for alle foranstaltninger/underforanstaltninger og, hvis det er relevant, anvende ajourførte integrerede forvaltnings- og kontrolsystemer (IFKS)
  - e) foretage omfattende kontroller på stedet på regionalt plan og på medlemsstatsplan;
259. understreger, at der under hensyntagen til de forskellige mulige foranstaltninger bør skabes et passende overvågningssystem for at lette den efterfølgende evaluering;
260. mener, at medlemsstaterne bør etablere hensigtsmæssige og omfattende forvaltnings- og kontrolsystemer for at sikre, at alle krav i forordningen (EU) nr. 1307/2013) kan opfyldes, når der er indført foranstaltninger; bemærker, at der allerede bør tages hensyn til kravet om kontrol under udarbejdningsfasen af foranstaltningen (enkelhed i gennemførelse, "kontrollerbarhed" af kriterier, osv.) eller eventuelt selv i beslutningen

---

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT L 347 af 20.12.2013).

om, hvorvidt en given foranstaltning skal indføres eller ej, for at undgå at skabe uforholdsmæssigt store omkostninger for en specifik støtteforanstaltning af begrænset omfang;

Del XXV - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 12/2013 med titlen "Kan Kommissionen og medlemsstaterne påvise, at EU's budget til udvikling af landdistrikter anvendes fornuftigt?"

261. glæder sig over Revisionsrettens særberetning med titlen "Kan Kommissionen og medlemsstaterne påvise, at EU's budget til udvikling af landdistrikter anvendes fornuftigt?" og støtter i princippet anbefalingerne heri;
262. påpeger, at der er behov for en mere grøn, fair og fuldstændig legitim fælles landbrugspolitik, som repræsenterer princippet om "offentlige udgifter til offentlige goder", og som således repræsenterer et betydeligt skridt fremad i udviklingen og moderniseringen af den fælles landbrugspolitik; minder om, at EU's landbrugspolitik skal levere goder til offentligheden i almindelighed og ikke kun til landbrugere;
263. påpeger, at programmerne for udvikling af landdistrikterne er vigtige instrumenter til at skabe beskæftigelse og fremme vækst, til at gøre landbruget mere konkurrencedygtigt og til at forbedre miljøet; understreger, at udgifterne til udvikling af landdistrikterne dækker støtteforanstaltninger til bedrifter, landbrugsbedrifter og små virksomheder og landdistriktssamfund; finder det nødvendigt, at disse foranstaltninger tackler behovene hos disse mange forskellige modtagere og således realiserer mange forskellige mål; påpeger, at overvågning og evaluering er nøglen hertil, og mener, at det er vigtigt, at Parlamentet og offentligheden ved, at EU's midler anvendes på fornuftig vis;
264. opfordrer medlemsstaterne til at fastsætte specifikke og målbare mål inden for deres PULD, som fokuserer på, hvad udgifterne til udvikling af landdistrikterne skal tilsigte at opnå; mener, at Kommissionen – forud for deres godkendelse – bør sikre, at medlemsstaternes PULD indeholder klare målsætninger og evalueringsplaner, som vil sikre tilvejebringelsen af information om resultaterne af de planlagte foranstaltninger i overensstemmelse med de aftalte målsætninger i rette tid, inden de politiske beslutninger vedrørende den næste programmeringsperiode skal træffes;
265. er bekymret over, at Revisionsretten finder, at de aktuelle overvågnings- og evalueringsordninger ikke har tilvejebragt de oplysninger, der er nødvendige for at dokumentere, at foranstaltningerne er målrettet mod at realisere politikmålene på den mest effektive måde; anmoder om, at Parlamentet informeres klart om de opnåede resultater af udgifterne til udvikling af landdistrikterne;
266. er for så vidt angår det store beløb på næsten 100 mia. EUR til realisering af målsætningerne for udvikling af landdistrikterne i den finansielle periode for 2007-2013 og de 58 mia. EUR fra medlemsstaternes egne midler enig med Revisionsretten i, at overvågningen og evalueringen bør forbedres i den resterende del af den nuværende periode (slutningen af 2015) for at sikre, at EU's budget anvendes på en fornuftig måde;
267. opfordrer medlemsstaterne til straks at gøre brug af overvågning og evaluering for at øge deres fokus på resultater og henstiller, at Kommissionen og medlemsstaterne forbedrer evalueringen af PULD-resultaterne i den nuværende støtteperiode og anvender disse resultater til at forbedre PULD for finansieringsperioden 2014-2020;

268. opfordrer Kommissionen til at forbedre den fælles overvågnings- og evalueringsramme (CMEF) for 2014-2020 med henblik på at skabe et effektivt redskab for medlemsstaterne og Kommissionen, som genererer relevante data til brug for overvågning og evaluering; insisterer på behovet for at udvikle pålidelige indikatorer for at gøre det muligt for medlemsstaterne (og/eller regionerne) at overvåge resultaterne af de forskellige foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne og disse bidrag til realiseringen af EU's prioriteringer;
269. mener, at medlemsstaterne skal have et fælles system til overvågning og evaluering med henblik på at sikre, at Kommissionen har mulighed for at analysere omfanget af fremskridt, opfyldelsen af de definerede målsætninger, konsekvenserne heraf samt effektiviteten på EU-plan; glæder sig over det arbejde, som i øjeblikket udføres af Kommissionen og medlemsstaterne i forbindelse med at fastsætte fælles indikatorer for overvågnings- og evalueringsrammerne for 2014-2020 for den fælles landbrugspolitik og programmerne vedrørende udvikling af landdistrikterne; opfordrer dem til at sikre, at PULD udarbejdes med klare krav for anvendelsen af disse indikatorer;
270. mener, at der i de forskellige områder bør være en vis grad af homogenitet i anvendelsen af et specifikt mål, og at det derfor er nødvendigt at undgå en spredning på områderne for regulering, anvendelse og budgettering, og for at sikre, at medlemsstaterne gennemfører foranstaltningen ensartet;
271. opfordrer Kommissionen til at sikre, at Parlamentet rettidigt modtager de årlige gennemførelsesrapporter for 2017 og 2019, således at det også har mulighed for at vurdere resultatindikatorerne og virkningen af PULD;

Del XXVI - Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 14/2013 med titlen "Den Europæiske Unions finansielle støtte til Den Palæstinensiske Myndighed"

272. glæder sig over særberetningen om EU's direkte finansielle støtte til Den Palæstinensiske Myndighed som et vigtigt bidrag til den generelle politiske og finansielle debat om Unionens engagement i forhold til Den Palæstinensiske Myndighed med henblik på at støtte fremskridt hen imod en tostatsløsning i fuldstændig overensstemmelse med princippet om respekt for suveræniteten og den territoriale integritet i begge territorier administreret af Den Palæstinensiske Myndighed og staten Israel; noterer sig resultaterne, konklusionerne og anbefalingerne og fremsætter sine bemærkninger og henstillinger nedenfor;

Generelt

273. glæder sig over beretningens resultater, som fremhæver vigtige fremskridt og behovet for forbedringer i forbindelse med den nuværende PEGASE-mekanisme (den palæstinensisk-europæiske mekanisme til forvaltning af socioøkonomisk støtte), og som navnlig fastsætter, at:

- a) Kommissionen har indført særlige kontrolprocedurer, der er udformet, så de kan sikre, at midlerne kun anvendes til at betale modtagere, som overholder nærmere bestemte kriterier for støtteberettigelse
- b) kontrollen af modtagernes støtteberettigelse er robust, og Kommissionen har adresseret yderligere forenklingsbehov
- c) den direkte finansielle støtte har bidraget til visse vigtige forbedringer af Den Palæstinensiske Myndigheds forvaltning af de offentlige finanser
- d) et nyt projekt om teknisk bistand fra EU med henblik på omstrukturering af elektricitetssektoren på Vestbredden og i Gaza er udformet, så det kan frembringe mere bæredygtige resultater på mellemlang sigt
- e) PEGASE-mekanismens direkte finansielle støtte nåede ud til de støtteberettigede modtagere, og finansieringen har spillet en vigtig rolle med hensyn til at støtte sårbare familier og også har bidraget til reformen af det sociale bistandssystem
- f) PEGASE-mekanismens direkte finansielle støtte har givet et væsentligt input til levering af nødvendige offentlige ydelser som uddannelse og sundhedspleje;

274. udtrykker alvorlig foruroligelse over, at der fortsat er en række mangler i Kommissionens forvaltning af PEGASE-mekanismen, bl.a.:

- a) Kommissionen anvender ikke sine standardprocedurer for intern kvalitetskontrol på PEGASE's årlige program for direkte finansiel støtte, hvilket hindrer den i fuldt ud at vurdere dets effektivitet og omkostningseffektivitet i sammenligning med andre EU-bistandsprogrammer

- b) finansieringsaftalerne indeholdt ingen resultatindikatorer, og det gjorde det vanskeligere at vurdere de konkrete resultater af støtten, især hvor stor en procentdel af programmets midler der blev brugt på administrative omkostninger i forhold til den procentdel af midlerne, der blev udbetalt til de støtteberettigede modtagere
  - c) Kommissionen har ikke udarbejdet en risikoanalyse, som behandler spørgsmål som korruption i Gaza med hensyn til lønsystemet, hvilket også skaber bekymring angående risikoen for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorister
  - d) der er stadig væsentlige mangler i Den Palæstinensiske Myndigheds forvaltning af de offentlige finanser, såsom utilstrækkelig parlamentarisk kontrol med budgettet og de eksterne revisionsberetninger eller manglende effektivitet i kontrollen med offentlige indkøb og forpligtelser;
275. opfordrer indtrængende Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til i samarbejde med Den Palæstinensiske Myndighed at tage disse spørgsmål op hurtigst muligt og underrette Parlamentet og Rådet rettidigt om de fremskridt, der er sket;
276. glæder sig over, at Kommissionen har taget højde for Revisionsrettens betænkeligheder med hensyn til anvendelse af procedurer med direkte forhandling og anvendelse af mere konkurrencedygtige udbudsprocedurer; er enig med Revisionsretten i, at det ville have været mere hensigtsmæssigt at anvende udbudsprocedurer i forbindelse med kontrakter om forvaltningsydelser og revision; tilskynder Kommissionen til yderligere at gøre anvendelsen af konkurrencedygtige udbudsprocedurer obligatorisk for at søge at få mest valuta for pengene og sikre lige vilkår for alle markedsaktører;
277. er bekymret over det fortsatte fald i donorfinansieringen til Den Palæstinensiske Myndighed fra både EU-medlemsstater og tredjelande; noterer sig desuden med bekymring Revisionsrettens konstatering af, at Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten ikke har udviklet en klar strategi for, hvordan Den Palæstinensiske Myndigheds afhængighed af EU's finansielle støtte kan reduceres; noterer sig de politiske begrænsninger, som gør det meget vanskeligt at reducere palæstinenserne afhængighed af udefrakommende bistand på en effektiv måde; tilskynder Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at fortsætte indsatsen for at øge Den Palæstinensiske Myndigheds uafhængighed af eksterne kilder;
278. opfordrer indtrængende Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til fuldt ud at tage i betragtning, at Revisionsretten konstaterer, at der ikke stilles betingelser til Den Palæstinensiske Myndighed i forbindelse med Unionens direkte finansielle støtte, hvilket svækker Kommissionens og EU-Udenrigstjenestens potentielle løftestangeffekt hen imod flere reformer; noterer, at de manglende betingelser er et politisk valg fra Kommissionens, EU-Udenrigstjenestens og medlemsstaternes side i overensstemmelse med deres politiske målsætninger i fredsprocessen i Mellemøsten, men bemærker, at dette eventuelt bør ændres med henblik på at sikre en mere effektiv gennemførelse af EU's bistand i regionen;
279. opfordrer derfor Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til fremover at anvende princippet om "mere for mere" i forbindelse med PEGASE-mekanismens

gennemførelse og til nøje at overvåge udbetaling heraf;

280. er bekymret over Revisionsrettens konstatering af, at Den Palæstinensiske Myndighed kun har gjort få fremskridt med hensyn til at reformere den offentlige forvaltning og pensionssystemet for at mindske de finansielle virkninger af det stigende antal ansatte og pensionister; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til snarest at gå ind i en dialog med Den Palæstinensiske Myndighed om at få løst disse strukturelle problemer og til regelmæssigt at underrette Parlamentet og Rådet om situationens udvikling;
281. beklager, at Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten ifølge Revisionsrettens oplysninger ikke har været tilstrækkeligt opmærksomme på PEGASE-finansieringens fungibilitet; udtrykker bekymring over, at der desuden ifølge Revisionsretten er risiko for, at PEGASE-mekanismens direkte finansielle støtte bliver brugt af Den Palæstinensiske Myndighed som en erstatning for dens eget budget til støtte af den fælles sikkerhedspolitiske del af dens politikker, herunder finansiering af politi og sikkerhedspersonale, der ikke er berettiget til støtte under PEGASE DFS;
282. anmoder i denne forbindelse indtrængende om, at der foretages en kriminalteknisk revision af udbetalingerne fra PEGASE DFS for at sikre, at midlerne ikke udbetales eller kanaliseres ulovligt til grupper, der ikke er støtteberettiget, og insisterer på, at Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten drøfter dette problem med Den Palæstinensiske Myndighed for at forhindre, at flere PEGASE-midler anvendes ulovligt i 2014;
283. er også foruroliget over resultaterne af Revisionsrettens revision omkring det stigende antal offentligt ansatte i Gaza under Den Palæstinensiske Myndighed, der modtager løn fra den direkte finansielle støtte under PEGASE-mekanismen, men som ikke arbejder; støtter derfor Revisionsrettens anbefaling om at bringe denne støtte til ophør eftersom betaling af virtuelle offentligt ansatte ikke er foreneligt med målene for PEGASE DFS og udgør et klart brud på udbetalingskriterierne;
284. opfordrer indtrængende Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til straks at rejse spørgsmålet over for Den Palæstinensiske Myndighed om behovet for at indføre en robust intern kontrolmekanisme, så man kan forhindre yderligere overførsel af offentlig støtte fra dens eget budget eller PEGASE DFS til fysiske eller juridiske personer, der repræsenterer eller er associeret med Hamas, som har været opført på EU's liste over terrororganisationer siden 2003;
285. anerkender de begrænsninger, som den israelske regering har pålagt Den Palæstinensiske Myndighed, bl.a.:
- a) den israelske regerings sporadiske indstillinger af overførslerne af de såkaldte toldindtægter, der er indirekte skatter på importerede varer, som Israel opkræver på vegne af Den Palæstinensiske Myndighed, og som udgør ca. 70 % af Den Palæstinensiske Myndigheds budget
  - b) den manglende gennemsigtighed med hensyn til størrelsen af de gebyrer, som Israel lægger på varer og tjenesteydelser til Den Palæstinensiske Myndighed

- c) Israels fortsatte kontrol med område C på Vestbredden, som udgør en væsentlig hindring for en langsigtet og bæredygtig udvikling af Den Palæstinensiske Myndighed
  - d) de restriktioner, som den israelske regering har pålagt palæstinensiske virksomheder, og som er beskrevet i Revisionsrettens revisionsberetning;
286. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til fortsat at gå i dialog med den israelske regering om disse spørgsmål og vedvarende minde regeringen om dens forpligtelser som besættelsesmagt i henhold til folkeretten;
287. opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til fuldt ud at tage hensyn til Revisionsrettens resultater og konklusioner og til at gennemføre dens anbefalinger fuldt ud ved revisionen af PEGASE-mekanismen for direkte finansiel støtte i fremtiden;

Fremtidig udvikling

288. bemærker, at Revisionsretten i betragtning af de muligheder, som den ny programmeringsperiode 2014-2020 og en ny handlingsplan mellem EU og Den Palæstinensiske Myndighed giver, anbefaler, at EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen foretager en gennemgribende revision af PEGASE og tager højde for de i nedenstående punkt anførte punkter;
289. bemærker, at EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen bør styrke programmeringen af den fremtidige direkte finansielle støtte fra PEGASE, særlig ved at:
- a) knytte den tættere sammen med handlingsplanen mellem EU og Den Palæstinensiske Myndighed
  - b) planlægge tildelingerne på et flerårigt grundlag
  - c) udvikle resultatindikatorer, særlig inden for sundhed, uddannelse og forvaltning af offentlige finanser, så resultaterne bedre kan vurderes og demonstreres
  - d) udvikle en robust intern kontrolmekanisme for at sikre udbetalingskriteriernes overholdelse og forhindre enhver ulovlig anvendelse af PEGASE DFS-midler;
290. bemærker, at Kommissionen bør reducere omkostningerne forbundet med at forvalte den direkte finansielle støtte fra PEGASE ved:
- a) så vidt muligt at anvende konkurrencebaserede udbud i forbindelse med kontrakter med relation til forvaltning og kontrol af den direkte finansielle støtte fra PEGASE
  - b) at forenkle PEGASE-mekanismens forvaltningssystem og gøre EU's repræsentation i Palæstina ansvarlig for at administrere PEGASE-databasen og overtage en del af den kontrol, som i dag udføres af eksterne serviceleverandører;

291. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Unions Domstol og Revisionsretten og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* (L-udgaven).

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	18.3.2014
Resultat af den endelige afstemning	+: 21 -: 0 0: 1
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Marta Andreasen, Inés Ayala Sender, Zuzana Brzobohatá, Tamás Deutsch, Martin Ehrenhauser, Jens Geier, Gerben-Jan Gerbrandy, Ingeborg Gräßle, Cătălin Sorin Ivan, Rina Ronja Kari, Monica Luisa Macovei, Jan Mulder, Eva Ortiz Vilella, Monika Panayotova, Crescenzo Rivellini, Bart Staes, Michael Theurer, Derek Vaughan
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Philip Bradbourn, Esther de Lange, Vojtěch Mynář, Markus Pieper